

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 2009

ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬೊಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ... ಸುದ್ದಿ

ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತು.... ಸೋತು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ
ಬೊಡ್ಡು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.....

ಬಿಡಿ ವ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 27

ಸಂಚಿಕೆ - 1

ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 2009

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಕೇಷ ಅಪ್ಪಾಣಿಶರ

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರದೀಪ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಆ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಕಡಲೀಚೆಯ..	ಶಿವು	3
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ...	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	5
ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್	ನಾಡಿಗೇರ್ ಗೋವಿಂದರಾವ್	7
ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	11
ನಮ್ಮ ಜಾತಕ	ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ	17
ಪ್ರವರ ಕಾರ್ಡ್	ಹ.ನ. ವೇಣು	19
ರಾವಣಾಸುರ...	ದಾ.ಭೀ. ಪ್ರಾಣೇಶರಾವ್	22
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	24
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	26
ಕೋದಂಡು...	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	28
ತುಂತುರು	ದಂನತಿ	31
ಎಂದರೋ	ಎಂ.ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ್	32
ಗುಜರಿ...	ಆನಂದ	37

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ಸಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಹೊದಲಿನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಮರಳು ಲಾರಿ ಮುಷ್ಕರ ಅಂತ್ಯ - ಸುದ್ದಿ

• 'ಮರಳು, ಮರಳಿನ ಮರಳೆ!' ಅಂತ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಹಾಡಿದರಂತೆ !!

★★★

ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಯ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು - ಪತ್ರಿಕೆ

• ಅವರ ಧ್ಯಾನ ಸಫಲವಾಗಲಿ !!

★★★

ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ; ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಸಿ.ಎಂ. - ಸುದ್ದಿ

• ಬರ್ಮಾ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಿಂದಲೋ ಬಂದಿದಾರಲ್ಲ !!

★★★

ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬ - ಪತ್ರಿಕೆ

• ಅವನನ್ನ ಫೆರ್ಮ್ಸ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುಲುವಂತೆ !!

★★★

ಸೋನಿಯಾ ಅವರನ್ನು First Lady ಎಂದು ಕರೆಯಬಾರದು? - ಓದುಗರ ಪ್ರಶ್ನೆ

• ಅವರು First Lady ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲ?!

★★★

ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತುಟ್ಟಿ? - ಪತ್ರಿಕೆ

• ಈ ಸುದ್ದಿ 'ನಮ್ಮನ್ನು' ತಟ್ಟಲಾರದು !!

★★★

"ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡೆ" - ಮೀನಾ ಅವರು

• ಹೌದು, ಮೇಷ ನೋಡಲೇ ಬಾರದು !!

★★★

ಜಸ್ವಂತ್ ಸಿಂಗ್ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ "ಜಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ"!!

★★★

"ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆಯ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ" - ಹೇಳಿಕೆ

• ಯಾಕೆ ?!

★★★

ಕಡಲೀಚೆಯ ಕುಡಿನೋಟ

- ಶಿವು

ನಿಜವಾಗಲೂ ಈ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ದೇಶ ಕಣ್ತ. ಮೊನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಜಾಹಿರಾತು. "cash for gold" ಅಂತ ಆ ಕಂಪನಿ ಹೆಸರು. ಜಾಹಿರಾತಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಒಂದು "ನಿಮಗೊಂದು ಸುಸಮಯ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಹಣವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಇದೊಂದು ಸುವರ್ಣ (?) ಅವಕಾಶ. ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಷ್ಟೇ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ಮುಘತ್ತಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಭದ್ರವಾದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅನಗತ್ಯ ಚಿನ್ನವನ್ನು (ಮುರಿದಿರುವ ಆಭರಣಗಳಾದರೂ ಸರಿ) ಹಾಕಿ ಸೀಲ್ ಮಾಡಿ ಚೀಲದ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ. ಅದು ನಮಗೆ ತಲುಪಿದ ತಕ್ಷಣ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿಸಿ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿರುವ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ರವಾನಿಸಲಾಗುವುದು. ಈಗಲೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ. ಚೀಲಗಳು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ದೋಸೆಗಳಂತೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ" ಅಂತ ನಿಮಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಒಂದು ಆ ಸ್ಕೀಮಿನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. "ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ಕಳಿಸಿದೆ. ನೂರು ಪೌಂಡು ಚೆಕ್ ಸಿಕ್ಕಿತು" ಅಂತ ಅವಳು ಹೇಳಿದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಪೌಂಡ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಬಹು ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಜಾಹಿರಾತು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಜೆಯ ಸಮಾಚಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಅಂಚೆ ಮುಷ್ಕರ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸದ್ಯ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಖಾಲಿ ಚೀಲಗಳು ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲೇ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವಲ್ಲಾ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಅದಾದ ಹಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮಿತ್ರ ಡೇವಿಡ್‌ಗೆ ಈ ಜಾಹಿರಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವನು "ನೈಜೀರಿಯಾ ದೇಶದ ಜಾಹಿರಾತೇನು ಅದು?" ಅಂತ ಕುಹಕವಾಡಿದ.

ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಬಾರ್ಬರಾ ತನ್ನ ಪತಿ ಪೀಟರನ ಎಂಭತ್ತರ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಒಂದು ಸಂತೋಷಕೂಟ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಈ ಸಂತೋಷಕೂಟ ನಡೆದದ್ದು ಒಂದು ಹಾಯಿಪಟದ ದೋಣಿಯ ಮೇಲೆ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾದ ಈ ಹಾಯಿಪಟದ ದೋಣಿಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಡೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಅರುವತ್ತು ಅತಿಥಿಗಳು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ದೋಣಿ ಇಪ್ಪಾವಿಚ್ಚಿನ ಬಂದರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ನದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ಸೇರುವ ಜಾಗ ಫೀಲಿಕ್ಸ್‌ಸ್ನೋ ಹತ್ತಿರ ಲಂಗರು ಬಿಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದೂವರೆ ಆಗಿತ್ತು. ಕೆಳಗಿನ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಬಫೆ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ನಾನು ಪೀಟರನಿಗೆ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೋಸ್ಕರ "ಸಹಸ್ರ ಚಂದ್ರ ದರ್ಶನದ ಸಲುವಾಗಿ ಶುಭಾಶಯಗಳು" ಅಂತ

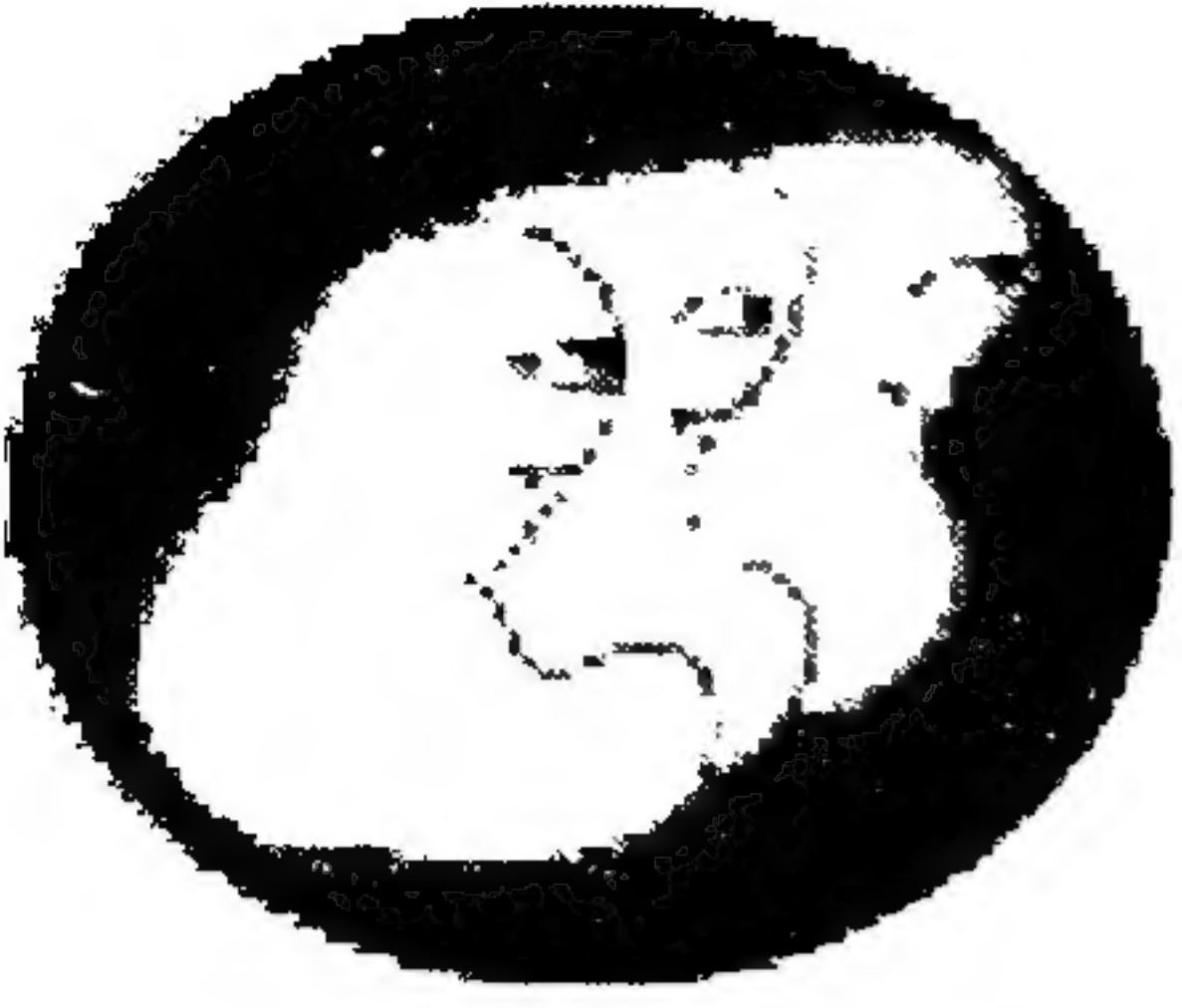
ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಬಯವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ಬಾರ್ಬರಾ ಉಳಿದ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ "sighting of a thousand new moons" ಅಂತ ಹೇಳಿದಳು. ಸದಾ ಮೊದ ಕವಿದಿರೋ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪೌರ್ಣಮಿ ಏನು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಏನು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಅವಳನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ದೋಣಿ ಲಂಗರು ಎತ್ತಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಂಜೆಯಾಗಿತ್ತು. ದೋಣಿಯಾನದಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದ ಹಲವರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಜ್ ದಿನಗಳ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಇದ್ದದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮಿತ್ರ ಅಲನ್‌ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗಳು ಹೆದರ್ ತನ್ನ ಹದಿನೇಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (1949ನೆಯ ಇಸವಿ) ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ವೈಖರಿಯನ್ನು ವಿರಿಸುತ್ತಾ "ಲಿವರ್‌ಪೂಲಿನಿಂದ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನನಗೆ ಹಡಗಿನ ಯಾನದ ವಾಂತಿ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅದು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ನಾನು ಸತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೇನೋ ಅಂತ ಭಯವಾಗಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಒಂದು ಪಾರದ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಸತ್ತರೆ ಸಾಕು ಅನ್ನೋವಷ್ಟು ಬಳಲಿದ್ದೆ ನಾನು ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಬಂದರನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ರಾಬರ್ಟ್ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮುಂಬಯಿನ ತಾಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಂದರೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಭೀಕರ ಪಾರ್ಟಿಷನ್ ಮಾರಣ ಹೋಮದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲ!" ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು.

ದೋಣಿಯಲ್ಲಿನ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಬಾಬ್ ನನ್ನೊಡನೆ ಹರಟುತ್ತಾ, "ನಾನೊಬ್ಬ ಎರಡನೇ ಪೀಳಿಗೆಯ ಭಾರತೀಯ" ಅಂದ.

"ಅದು ಹೇಗೆ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "ನನ್ನ ತಾತ ದಕ್ಷಿಣದ ಉದಕಮಂಡಲದ ಹತ್ತಿರದ ಕೊನೂರಿನಲ್ಲಿ ಟೀ ತೋಟವೊಂದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಕೂಡ ಅಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ನಾನು ಹುಟ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈ ಬೈಟಿಗೆ (ಇಲ್ಲಿನ ಜನ ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕರೆಯುವುದು ಹೀಗೆ) ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು" ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ನಾನು 'ಅರೆ, ಎಂತಹ ಕೋ ಇನ್ಸಿಡೆನ್ಸ್. ಇದೇ ವರ್ಷದ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಕೊನೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳ ಬೇಸಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆದೆ. ಒಂದು ಹಳೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಅವಳು ರಿನೋವೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.' ಅಂತ ಹೇಳಿದ. "ಬಹುಶಃ ಅದು ನಮ್ಮ ಮನೇನೇ ಇರಬಹುದು" ಅಂತ ಬಾಬ್ ನಗಾಡಿದ.

ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಬಾಯ್ ಪೀಟರನಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಅಪರಂಜಿ ಶಿವು ಪೋನಾಯಿಸಿ 'ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎಂಬ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಅಳುಕಿನಿಂದಲೇ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡೆ. 'ನನ್ನದು ಪಾರ್ಟ್ ಸೈಟ್ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ' ಅಂತ. 'ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಪವರ್ ಧಾರಿಯೆಂದು, ನ್ಯೂನತೆ ಅರಿವಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡಬಹುದಾ' ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿವು ಅವರು 'ನಿಮ್ಮದು ಸಮೀಪ ದೃಷ್ಟಿ ತಾನೇ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದಲೇ ನೋಡಲಿ ಎಂದು ನಮ್ಮಾಸಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಪಾರ್ಟ್ ಸೈಟ್ ನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಗೊಳಿಸಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದರು.

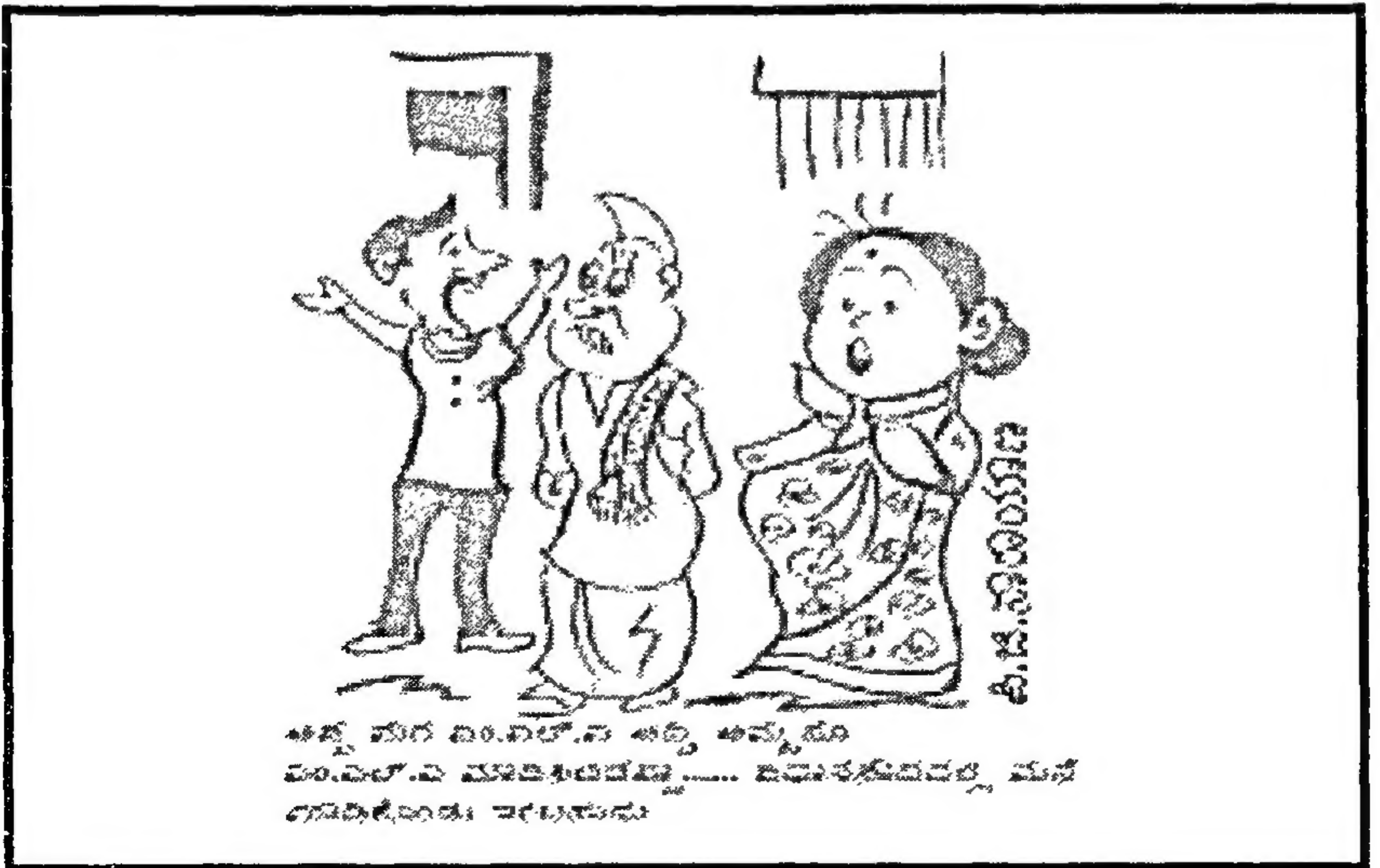
ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನಗೆ ನಾಡಿಗೇರ್ ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಅವರ 'ನಗೆ-ಬುಗ್ಗೆ' ಓದುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರಕಿತು. ಹಾಸ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಒಂದೇ ಓದಿಗೆ ಮುಗಿಸಬಾರದೆಂದು ಪಿ.ಜಿ. ವೋಡ್‌ಹೌಸ್ ಆದೇಶವಿತ್ತಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ನಗೆ-ಬುಗ್ಗೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಡಲಾರದೆ ಓದಿ ಮುಗಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಹರಿಹರದ ನೀರಿನ ಗುಣವೇ ಹಾಗೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಡಿಗೇರ್ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಮತ್ತು ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ಅವರ ಬರಹಗಳು ನಮಗೆಲ್ಲ ಚಿರಪರಿಚಿತ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಸೋದರ ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಅವರ ಹಾಸ್ಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬರೆದದ್ದು ಎರಡೇ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂಬೈ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾದ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ದೀಪಾವಳಿ ಸಂಚಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೇ ನಗೆ-ಬುಗ್ಗೆ. ಕಾಯಿಲೆಗಳ ತರಹ ಖಯಾಲಿಗಳು ಕೆಲವು ಅನುವಂಶಿಕವಾದದ್ದು. ನಾಡಿಗೇರ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಸೋದರರು ಹಾಸ್ಯಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿವುಳ್ಳವರು.

ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಫಿಲಮ್ಸ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು. ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಕಾಲ ಮುಂಬೈವಾಸಿಗಳು. ಆ ಊರಿನ ಧಾವಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಯಲು ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪುರಸೊತ್ತು, ಪರಸೊತ್ತು, ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತಂತೂ ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಹಾಸ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪನವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಯರು. ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಗುರುಗಳ ಗುರುತರವಾದ ಆರೋಪವೆಂದರೆ ರೈಲಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೊರಟು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಗೀತು, ರೈಲು ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ. ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ನಿಂತರೆ ಕೇಳುಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಮರೆತು ಹೋಗುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚಂತೆ. ನಗೆ ಬುಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ

ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಶಿಷ್ಯನ ಶೈಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ ಮಾತಿನ ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಾಗುವ ಲೋಪ, ದೋಷ, ರೋಷಗಳ ಮುಖ ಪರಿಚಯವೂ ಆದೀತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪನವರು. ಹಿಮಾಲಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಷ್ಟೇ ಹಿತ ಕೊಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ಬುಗ್ಗೆ ಎಂದರೆ ಗೋವಿಂದರಾಯರ ನಗೆ ಬುಗ್ಗೆ ಎಂಬ ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪನವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಬುಗ್ಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್. ಅದನ್ನು ರೂಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಬ್ದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಇನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಪುಳ್ಯಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹದವಾದ (ಅಂದರೆ ಅತಿ ಅಳಕವಲ್ಲದ, ಅತಿ ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲದ) ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಎಂತಹ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೂ ಅಲುಗಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹರಿಹರದ ಕಾದ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವಾಗ ತಕಪಕ ಕುಣಿದು ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಒಳ್ಳೆ ನರ್ತಕರೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕ್ಷ-ಕಿರಣ ಅವರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯ (rare ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ) ತಿರುವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್ ಇದೆ, ಸವಿಯಿರಿ. ನಂತರ ಮೆಲುಕು ಹಾಕದೇ ಇರಲಾರಿರಿ.

ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್

- ನಾಡಿಗೇರ್ ಗೋವಿಂದರಾವ್

ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್! ಆಹಾ! ಏನು ಹೆಸರು! ಮಾಡಿ ಏಳು ದಿನಗಳಾದರೂ ಆರಿ ಆಲಿ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಆರು ದಿನಗಳಾದರೂ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಅಡಿಗೆ. ಬಿಸಿಬೇಳೆ ದ್ರಾವಿಡ, ಭಾತ್ ಆರ್ಯ. ಭಾತ್ ಬದಲು ಅನ್ನ ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದುಂಟು. ಅನ್ನವೂ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಅರ್ಥಾತ್ ಆ(ಶ್ಚ)ರ್ಯ ಶಬ್ದ ಹೀಗೆ ಆರ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಗಮವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನೋಡೋಣ. ಬಿಸಿ ಎನ್ನುವ ಮೊದಲಿವ ಶಬ್ದದಿಂದ ತನ್ನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ನ (ಭಾತ್) ಎನ್ನುವ ಕೊನೆಯ ಪದದಿಂದ ತನ್ನ ಆರ್ಯಧರ್ಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ತಿನಿಸು (ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ತಿನಿಸಲ್ಲ) ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಶೋಧನೆ, ಪಾಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಶಾಬ್ದಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆರ್ಯ-ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಹಿತವಾಗಿ ಹದವಾಗಿ ಮಿಳಿತವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು concrete example ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಇಕೋ ಈ ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತನ್ನು ಅಂತಹ ಕಾನ್ಕ್ರೀಟ್ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು. ದೇವರಾಣೆಯಾಗಿಯೂ ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್ ಎಲ್ಲ ತರಹದಿಂದ ಕಾನ್ಕ್ರೀಟ್ ಎಕ್ಸ್‍ಪಾಂಪಲ್. ಕೊಂಚ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ತಿಂದರೆ ಈ ಎಕ್ಸ್‍ಪಾಂಪಲ್ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು.

ಭಾತ್ ಎಂಬುದೂ ದ್ರಾವಿ(ಕನ್ನ)ಡದ ಶಬ್ದವೆಂದು ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರ ವಾದ. ಅವರೊಡ್ಡುವ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ. ಭಾತ್ ಎಂದರೆ ಬಾತಿತು ಎಂದು. ಇದನ್ನು ತಿಂದು ಬಹುಶಃ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾತಿತು. ಅವರಿಂದ ಭಾತ್ ಎಂದು ಬಹಳ ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಹಳ ಬಾತಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು (ಅಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನಲ್ಲ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು) ಭಾತ್ ಎಂದು ಮಹಾಪ್ರಾಣಾಕ್ಷರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರೆ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯ ರೀತಿ, ದರ್ಪ, ಠೇಂಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ತೋರಲು ಧೊರೆ ಆದಂತೆ ಬಾತ್ (ಬಾತಿತು) ಭಾತ್ ಆಯಿತು. ಬಾವಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿ ಎಂದು ಬತ್ತವನ್ನು ಭತ್ತ ಎಂದು, ಗಾಳಿ, ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಘಾಳಿ, ಘಟ್ಟಿ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಳಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಾತ್ ಭಾತ್ ಆಯಿತೆಂದು ಅನೇಕ (ದುರ) ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇದನ್ನೊಪ್ಪಲೊಲ್ಲದು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಆರ್ಯದ್ರಾವಿಡ ಸಂಗಮ, ಸಮಾವೇಶ, ಸಮರಸ ಅನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವವನು ನಾನಾದದ್ದು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಆರ್ಯದ್ರಾವಿಡ ಸಂಗಮವನ್ನು (ಸಂಗಮ ತನ್ನವಳೆಂದು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಬಸವಣ್ಣವ್ವ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೋಗಲಿ, ಅಪ್ರಕೃತ) ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲವಾದ ಕಾರಣವಿದೆ. ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿಯವರ ಕೈ, ಮೈ, ಬಾಯಿ ಬಣ್ಣ - ಎಲ್ಲ ಅವರದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನಂಥ ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಮನು ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ ಈ ಆರ್ಯ-ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಗಮವನ್ನು

ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧಕರನ್ನು ಕೇಸರಿ ಭಾತ್, ಪಾಂಗಿ ಭಾತ್, ಬಕಾಳ ಭಾತ್ - ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆನ್ನುವಿರಿ ಎಂದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ. ಈ ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಂದಾಗ ಮುಖ ಬಾತಿರಬಹುದು, ಕೈ ಕಾಲು ಬಾತಿರಬಹುದು. (ನೋಡಿ) ಕಣ್ಣು ಬಾತಿರಬಹುದು; ಹೊಟ್ಟೆಯಂತೂ ಬಾತಿರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬಾತಿನ, ಮಾತಿನ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಚದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಹಲವರು ಒಪ್ಪಿರುವ ಭಾತ್ ಅಂದರೆ ಅನ್ನ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಿಡಲಾರೆ, ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕಲಾರೆ. ಬಹುತ್ ವಿದ್ಯಾ ಭಾತ್ ನಹೀ (ಬಹಳ ವಿದ್ಯೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ) ಎಂಬ ಮರಾಠಿ ಗಾದೆಯು ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಗಾದೆಯೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೀರ ಕನ್ನಡಿಗನಾದರೂ ಭಾತ್ ಬಾತಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಭಾತ್ ಅನ್ನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಹಾಳಾದ ಚರ್ಚೆ ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೇ ಆಯಿತು. ಹೋಗಲಿ ಇನ್ನು ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್ ಕಡೆ ಹೊರಳೋಣವೇ?

ನಾನೇನು ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಅವರಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ದೊಡ್ಡ ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಎಡವಿದೆಡೆ ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆಂದು ಒಳದನಿಯೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿ ಹದವಾದ (ಎಂದರೆ ಅತಿ ಅಳಕವಲ್ಲದ, ಅತಿ ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲದ) ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಲವಾಗಿ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ಹೊಳೆದ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಆಲೋಚನೆ. ಎಂತಹ ರೋಷಗೊಂಡ ಸಮುದ್ರ ಎಂತಹ ಭೋರ್ಗರೆವ ಹೊಳೆಯ ಒದೆದರೂ (ಒದ್ದೇ ಒದೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನಿ) ಈ ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಭಾತುಗಳ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲಾರದು. ಎಂತಹ ಹೀರಾಕುಡ್ ಕೂಡ ಜಪ್ಪಯ್ಯ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟೇ ಬಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನೊದ್ದರೂ ಇದು ಡ್ಯಾಮ್ ಎಂದು ಒದೆತ ಕೊಟ್ಟೇತೇ ಹೊರತು ಪುಡಿಯಾಗಲಾರದು.

ಬರೀ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆ ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್ ಸಹಾಯವಾಗುವುದೆಂದು ನನ್ನ ಮತವಲ್ಲ. ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲೂ ಸಹ ಸದರಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಹಾಳು ಆದರೆಯೆ/ನೀನಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ. ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆ, ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತಿನ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಆದರೆಗಳು ಎದುರು ಬಂದು ಆಗಬಹುದಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆ - ಭಾತುಗಳ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ Idea ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ನನಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆದರೆಗಳ ಅನಾದರದಿಂದ ನನ್ನ Idea 'unidea' ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನದ ಬದಲು ಇಗ್ನೋಬ್ಲ್ ಅವಮಾನ ಬರುವಂತಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತಿನ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಬೇಕಾದರೆ (1) ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್ ತನ್ನ ಬಿಸಿ ಅಂದರೆ ಹೊಸತನವನ್ನ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರದೆ ಹಳಸುತ್ತದೆ. ಕಟ್ಟಿದ

ಅಣೆಕಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಡ ದುರ್ವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನವೆ. (2) ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು (ಬಿ,ಭಾ,ಪು,ಉ) ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕೂಲಿಗಳು, ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು, ತಯಾರಿಸುವವರು ಬ್ಯುಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೇ ತಮ್ಮ Body building ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ತಿಂದರೆ ಮೇವ ಲಿಲಿಲಿಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುಗಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಗಾರೆಯಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೆತ್ತಿದಂತಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಮಾನವ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಥವಾ ಯಾರೂ ತಿನ್ನದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ CIDಗಳ ಪಡೆಯೊಂದನ್ನು ಇಡೋಣವೆಂದರೆ ಲಂಚ ನಿರ್ಮೂಲನ ಸಮಿತಿಯವರು ಲಂಚ ತಿನ್ನುವ ಪರಿಣಿತರಾದಂತಾಗಿ ಹಾವು ತಿನ್ನುವ ಬದಲು ಹದ್ದು ತಿಂದಂತಾಗಬಹುದು. (3) ಬಿ.ಭಾ.ವಸ್ತು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹಿತ. ಅದನ್ನು ರಾಕ್ಷಸ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ (Commercial scale) ತಯಾರಿಸಲು ಸಾಧನಗಳು, ಯಂತ್ರಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಭಾತಿಗೆ ಬಳಸುವ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಬೆಣ್ಣೆ, ಮಸಾಲೆ ಸಾಮಾನು, ಉರುವಲು ಇತ್ಯಾದಿ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬರಬಹುದು. ಮಸಾಲೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಹೇರಳ ಹಣ ಪಡೆಯುವ ನಮಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಅಭಾವವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸರಿಯಾದ, ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ರೀತ್ಯಾ ಜಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್ ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಈಗಿನ ಸಿಮೆಂಟ್, ಕಾನ್ಕ್ರೀಟ್, ಗಾರೆ, ಉಕ್ಕು, ಕಬ್ಬಿಣ, ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿ ಕೇವಲ ಪುಳ್ಯಂಗಾಯ್, ಭಾತ್‌ಗಳೇ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜೃಂಭಿಸುವುವು. ಇದುವೆ ಭಾತಿನ ಗರಿಮೆ; ಹಿರಿಮೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಬಿ.ಭಾ.ನ ಎಲ್ಲ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿಲ್ಲ, ಚರ್ಚಿಸಿಲ್ಲ.

ನನಗೆ ಒಂದು ನಮೂನೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಂದದ್ದು ಬಿ.ಭಾ.ನಿಂದ ಎಂದರೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಸೋಜಿಗವೆನಿಸಬಹುದು. ಬಿ.ಭಾತನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗದಂತೆ, ನೀರಾಗದಂತೆ ತಯಾರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ದಾಷ್ಟಕತನ. ಹಾಗೆಯೇ ಖಾರವಾಗದಂತೆ, ಸಪ್ತೆಯಾಗದಂತೆ ಷಡ್ರಸಗಳು ಸಮತೂಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬುದು ಮೂರ್ಖತನವಾದೀತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಳ್ಳಕವಾಗಿದ್ದುದ್ದು ರಾತ್ರಿ ಗಟ್ಟಿಪಿಂಡವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಿ.ಭಾ ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ - ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಕುಸುಮ ಕೋಮಲೆಯಾಗಿದ್ದವಳು ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಲೆ ಕಟುಕಳಾಗುವಂತೆ ಈ ವಿಚಾರ. (ಯಜಮಾನತಿಯೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಳ್ಳಕವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಕಠಿಣಳಾದರೆ ಗತಿಯೇನು? ಎದೆ ಝಲ್ಲೆನ್ನುತ್ತದೆ.)

ಒಂದು ಸಾರಿ ನನ್ನಾಕೆ ಬಿ.ಭಾ.ನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಂತೆ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಅಂದಿನ ಭಾತು ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಸೌಟಿಗೆ ಅಂಟಿದ್ದು ಬಿಡಲೊಲ್ಲದು, ರೇಷನ್ ಕಾಲದ ಅತಿಥಿಯಂತೆ. ಸೌಟಿನಿಂದ ಸೋಡುಚೀಟಿ ಕೊಡಿಸಿ ನನ್ನ ತಟ್ಟೆಗೆ

ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಕೃತಾವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಟು ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು; ಪಾತ್ರ ನುಚ್ಚುನೂರಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ತುತ್ತು ಸೀಸದ ಗುಂಡಿನಂತಾಗಿ ಗಂಟಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಸಲಾಕೆಯಿಂದ ನೂಕಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂದಿನ ಭಾತನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಹೊಡೆದಾಗ action and reaction are equal and opposite ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನನಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಮೂಗನ್ನು ಬೆಟ್ಟ ಮಾಡಿತು. ಅಣುಶಕ್ತಿಯಂತೆ ಬಿ.ಭಾ (ಬೀಭತ್ಸ ಎನ್ನಲೇ) ಲೋಕ ಶಂಕರ, ಕಿಂಕರ; ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಹು ಭಯಂಕರ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಮ ಬಿ.ಭಾ.ನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಣ್ಣೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನೀರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ (ಉಪ) ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥವಾಯಿತು. ಭಾವಿವೊಡೆ ಅಸಾರಂ ಈ ಸಂಸಾರಂ ಎಂದು ಸಾರುವಂತಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್. ಈ ಕೆಲ ಘಟನೆಗಳು ನನ್ನ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಬಿ.ಭಾ.ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಅದೊಂದು ಘನ ಪದಾರ್ಥ.

ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಎಂಬ ವ್ಯಂಗ್ಯಭಾವಚಿತ್ರಕಾರನ ವಿಭಿನ್ನ ಒಳನೋಟ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶಾಲಾ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ತರರಾಗಿದ್ದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ತಂದೆ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹುಡುಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಮರೆತಿದ್ದರು. ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ನನ್ನು ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಬಂದ ಅವರ ನೆಂಟರು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರಂಪ ಮಾಡಿ ಅದೇ ದಿನ ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಕೆಲ ತಿಂಗಳೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರೇ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ತಂದೆಗೆ ಓದಿನ ಹುಚ್ಚು. ಚಿತ್ರಗಳು ತುಂಬಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು, ಸ್ಟಾಂಡ್, ಬೈಸ್ಟಾಂಡರ್, ವೈಡ್ ವರ್ಲ್ಡ್, ಟಿಟ್‌ಬಿಟ್, ಪಂಚ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಹತ್ತವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆ ಮಾರ್ಕು ಪಡೆದಾಗ ಹಾಗೂ ಫೇಲ್ ಆದಾಗ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸ್ವಚ್ಛಂದತೆ, ಪುಸ್ತಕ ಒಡನಾಟ, ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿತು ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

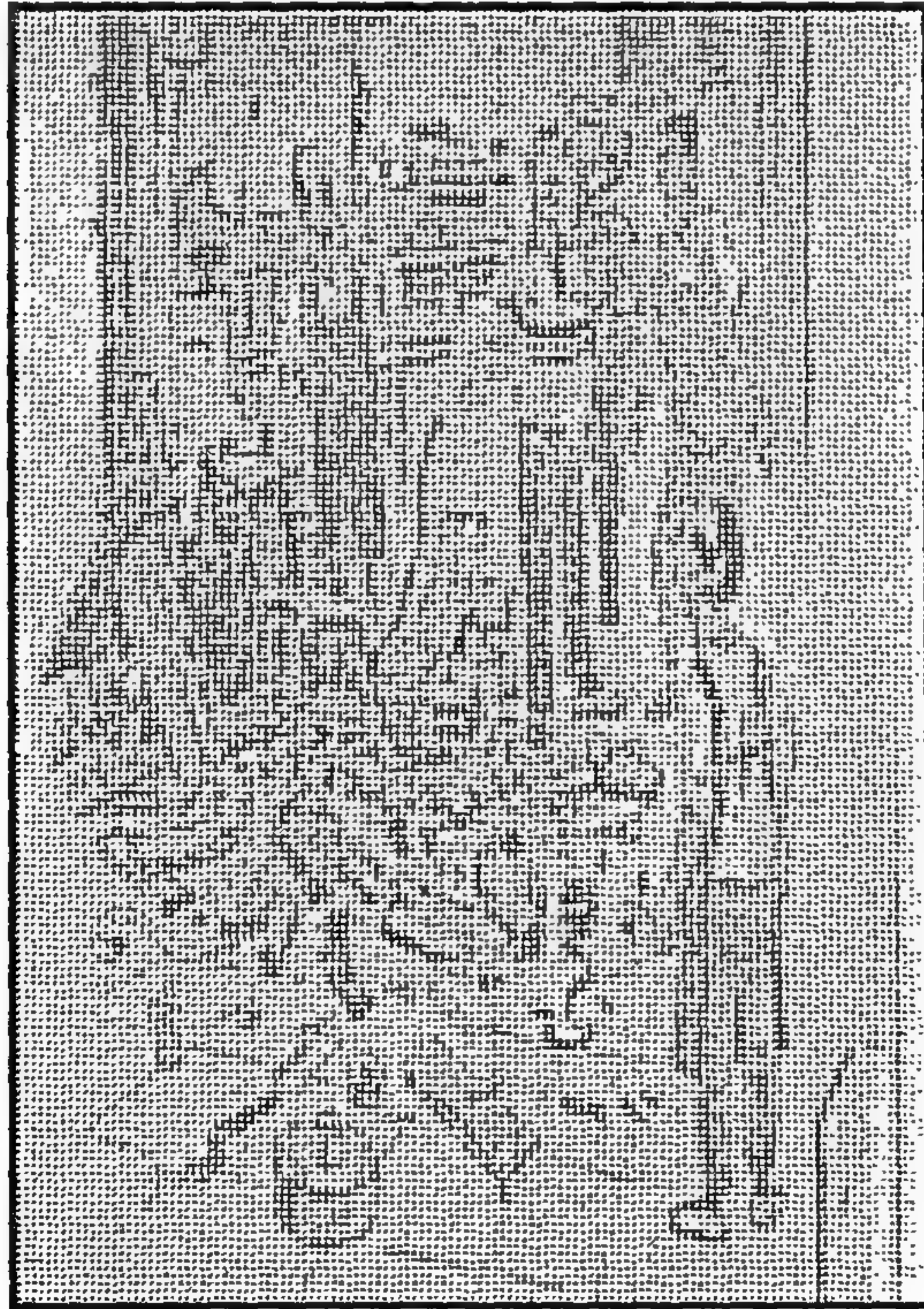
ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಸ್ಟೆಜ್ ಹತ್ತಿದವರಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಪೀಡಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಾಗಿರಬೇಡ. ಹಲವಾರು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಭಾಷಣಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಜಾಣ ಭಾಷಣಾಕಾಂಕ್ಷಿ ನೀವು ಶಾಲೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಏನೂ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ ಬರೀ ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಚಲನಚಿತ್ರ ತಾರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ; ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಒಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟರು.

ಚಲನಚಿತ್ರ ತಾರೆಯೇ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನಾನು ಸಭೆಗೆ ಕರೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದ ಪೇಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ಎರಡು ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಕನ್ನಡಿ ಎದುರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಟೀಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ತಿರುಗಿಸಿದರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ 'ತಾವು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲು ಕೀಳುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವು ಬರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು' ಎಂದರು ಸಭೆ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕಿತು. ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿತು. ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲಬ್, ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮೀಟಿಂಗ್, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅವರ ಹಸಿವು ತಣಿಸಿದರು.

ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್, ಆರ್. ಕೆ ನಾರಾಯಣ್, ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಲೋಕ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಪೋಷಿಸಿದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಪರಿಯೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು - ನಾನು ಆರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವನು. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಟೆನ್ನಿಸ್, ಇಸ್ವೀಟ್, ಚೆಸ್ ಆಟದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತೆ. ಆಕೆ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಣಿ ಲೇಡೀಸ್ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಸದಸ್ಯೆ. ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಣಿಯ ಎದರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಚೆಸ್ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದಿನ ತಾಯಿಗೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಗೂ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಣಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಗೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡಿದ್ದ ತಂದೆ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಅಸ್ವಸ್ಥರಾದಾಗ ತಾಯಿ ಮಹಾರಾಣಿ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ತಾಯಿಯೂ ಕಲಾವಿದೆ. ಆಕೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಪದಕವನ್ನು ಮೈಸೂರು ದಸರಾ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರವನ್ನು ನಾನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬರೆದಾಗ ತಂದೆ ಒರೆಸಿ ಹಾಕಲು ಹೇಳಿದರು. ತಾಯಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೇ ಇತರರಿಗೂ ತೋರಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ದಿ ಟೈಂಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ರಿಗೆ ಯಂತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀವ ಆಸಕ್ತಿ. ಅವರು ಸ್ವತಃ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಸೈಕಲ್, ಕಾರುಗಳಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಇವರು ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ತರದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರದ ಚಿತ್ರಣವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರು ಸೈನ್ಸ್ ಟುಡೇ ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ರ
ಯಂತ್ರಾಸಕ್ತಿಯೂ
ಅವರ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು
ತಂದಿದೆ

We had a picnic under a tree in the park ಎಂಬ ಮಾಸ್ತರರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯೊಬ್ಬನ ಪ್ರಶ್ನೆ - 'ಸರ್ ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಎಂದರೆ ಏನು?' ತಡಬಡಿಸಿದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಸ್ತರರು ಅದೊಂದು ಹಣ್ಣು ಎಂದುಹೇಳಿ ನುಣುಚಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಸ್ತರ್ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವೆಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖವಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಅರಿತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಬುನಾದಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯ ಕಥೆ ಈಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗಿಳಿಯು ಪಂಜರದೊಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದುಃಖಿತಪ್ಪ ಪದ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತುರುಕಿದರು ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತವಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಖಾಲಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಸ್ತರರೇ ತನಗೆ ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಬರೆದು ಒಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಹೀಗಿದೆ ನೋಡಿ. ಇದು ಈ ಹಿಂದೆ ಕೊರವಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು.

'ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ
ಮನೇಲಿದ್ದಾರೆಯೇ
ಮಗು?'
'ಇಲ್ಲ, ಮೊರಗೆ
ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ'
'ಕಚೇರಿಗೆ
ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೇ?'
'ಇಲ್ಲ'
'ಅದು ಪೇಗೆ
ಗೊತ್ತು?'
'ಓಡಿ ಓಡಿ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು'

ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಮಾತು ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪ್ರಕ್ಷಿತ ಅಂಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಉತ್ಪ್ರಕ್ಷಿತ ಅಂಶವನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

ಬಾಲಕ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ಗೆ ಲೆಕ್ಕದ ಪಾಠವೆಂದರೆ ಅಲರ್ಜಿ. ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ಗೆ ಸರಿಯಾಗೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಸದಾ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಮುಖ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಬೇಕೇನೋ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಜಿಳಿ ಕೆಂಪು ಪಟ್ಟಿಯ ಅಂಗಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ಝೂನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹುಲಿಯ ಪ್ರತಿರೂಪ. ಶಾಲಾ ಪಾಠದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಣವಾದದ್ದು ಹುಲಿಯ ಚಿತ್ರ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಾಸ್ತರರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್ ನನ್ನನ್ನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಇದೊಂದು ನಿರುಪದ್ರವಿ ಹುಲಿಯ ಚಿತ್ರ ಸಾರ್ ಎಂದು ಗೋಗರೆದರು. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಇದು ನನಗೆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ನಂತರ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಕಟ್ಟಡ, ಔಷಧಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಬಾಟಲುಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಮಾಡೆಲ್‌ನ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಇದು ಹುಚ್ಚು ನೋಟದ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ (ಮೂಲ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ) ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಲಾಲೂ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ದೇವೇಗೌಡ ನನ್ನ ಫೇವರಿಟ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್.

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಜನ ಸಂಪರ್ಕ ಬೇಕು. ಹಾಗಂತ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ನನ್ನ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜನರನ್ನು ನನ್ನದೇ ಫೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುವವನು ಒಂದು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಯೇ ಬರೆಯಬೇಕೇ? ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿವ ಕಲೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ನಾವೇ ಅವರಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ರ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ 27, 2007ಕ್ಕೆ 50 ವರ್ಷ ತುಂಬಿತು. ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ತಮ್ಮ ಪಾಕೆಟ್ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಎಂತಹ ಉಡುಪು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು. ಭಾರತೀಯರು ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಉಡುಪು ತೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ಗೆ ಕಂಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಮೂಕತನ ಎಂದು. ಅವರ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ಎಂದೂ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಕೆಟ್ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ you said it ನಲ್ಲಿ ಆತ ಇರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದುಗರು

ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಗೂ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಈಗ ಇತಿಹಾಸ. ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮರಾಠಿ ನಾಟಕಕಾರ ಅನಿಲ್ ಜೋಗೇಕರ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಗ ಗೌತಮ್ ಅದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾಟಕಕ್ಕೂ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸಿನಿಮಾ ಶಯಾರಾಗಿ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎನ್.ಸಿ.ಆರ್.ಟಿ.ಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೂ ಈ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಚಿತ್ರ ಹೋಗಿದೆ. ಏರ್ ಡೆಕ್ಸ್‌ಗೆ ಲಾಂಛನವಾಗಿದ್ದ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕೊಡಲು, ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಮಾತನೇ ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಈತ ಕೇವಲ ಮೂಕಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಅಷ್ಟೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಟೈಂಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸೇರಿದ್ದು 1952ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಲೆಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾದದ್ದು ಡೇವಿಡ್ ಲೋ. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅಂದರೆ ಬೆಳಗಿನ 8.30ಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ ಅವರ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದೇಶಿ ದಂಪತಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವತಃ ಡೇವಿಡ್ ಲೋ ದಂಪತಿಗಳು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಡೇವಿಡ್ ಲೋ ದಂಪತಿಗಳು ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತಂದಿತು. ಡೇವಿಡ್ ಲೋ ಮಗಳು ಹಾಂಕಾಂಗ್ ಉದ್ಯಮಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಹಾಂಕಾಂಗ್‌ಗೆ ಲೋ ದಂಪತಿಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಈ ಬಾರಿಯೂ ಹೊರಟಾಗ ಹಡಗು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಗಂಟೆ ತಂಗಿತ್ತು. ಡೇವಿಡ್ ಲೋ ಮುಂಬೈ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಟೈಂಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಛೇರಿ ಎದುರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ರೂಮು ಸೇರಿದ್ದರು. ಲೋ ಅವರ ಈ ಭೇಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಅವರಿಗೆ ಟೈಂಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನ, ಗೌರವ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್‌ರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು (ಪತ್ರಿಕೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಭರಿಸಿತು). ಗುರುವೇ ಶಿಷ್ಯನ ಬಳಿ ಬಂದು ಗೌರವ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ವಿಶೇಷ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಅನಿಮೇಟರ್ ಕೂಡಾ ಆಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಬಿ.ಎ. ಪೈನಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ವೃತ್ತಿಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಕೀ ಅನಿಮೇಟರ್ ಆಗಿ. ಅದೂ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ 250 ರೂಪಾಯಿ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಥೆ ಹೀಗಿತ್ತು: ನಾರದ ಮುನಿ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಭೂಲೋಕದ ಕ್ಷೌರಿಕನ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೂ ಕುಳಿತವರು ಯಾರೆಂಬ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ನಾರದರ ಕ್ಷೌರ

ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಹಲವು ಕೀ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದು ನಡೆದದ್ದು ಸುಮಾರು 60 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ.

(ಗ್ರಂಥ ಋಣ - ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರ ವಸಂತ ಹೊಸಬೆಟ್ಟು ಅವರ ಕೃತಿ “ಮುಂದುವರಿದ ವಾರೆವ್ವಾ..!” (ಲಿಮ್ಕಾ ದಾಖಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಅಂಕಣ ಬರಹ) ಪ್ರತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ದೂರವಾಣಿ: 9243482575 ಅಥವಾ ಅಂತರ್ಜಾಲ: hosabettu@gmail.com ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.)

ಕಚ್ಚಬೇಡ ಅಷ್ಟೆ....

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವು ಇತ್ತು. ಅದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಜನರು ರೋಸಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ಊರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುಷಿ ಬಂದ. ಅವನಿಗೆ ಜನ ಹಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಮುಷಿ ಹಾವನ್ನು ಕಂಡು ‘ನೀನು ಯಾರನ್ನೂ ಕಚ್ಚಬೇಡ’ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ.

ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ಮುಷಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ವಾಪಸಾದಾಗ ಆ ಹಾವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿತ್ತು. ಮೈತುಂಬಾ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದು ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿತ್ತು. ‘ಎನಾಯಿತು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಹಾವು ಹೇಳಿತು: ‘ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ನಾನು ಜನರನ್ನು ಕಚ್ಚುವುದು ಬಿಟ್ಟೆ. ಜನ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಪಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನನಗೆ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿ.’

‘ಅಯ್ಯೋ ಮೂರ್ಖ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕಚ್ಚಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಬುಸುಗುಡಬೇಡ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ?’ ಎಂದು ಮುಷಿ ಹೇಳಿದ.

ನೀತಿ: ಕೋಪ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು.

ನಮ್ಮ ಜಾತಕ

- ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ

ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಭಾರತೀಯರು, ನಾವು ಇರೋದೇ ಹೀಗೆ.

ಹೇಗೆ?

1. ನಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಟೊಮಾಟೊ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಈರುಳ್ಳಿ ಇರಲೇಬೇಕು.
2. ಗಿಫ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸಿದ್ದ ಕಲರ್ ಪೇಪರ್‌ನ್ನು ಹುಷಾರಾಗಿ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.
3. ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾರೀ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಂತಿರುತ್ತೇವೆ.
4. ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಎರಡು ತಾಸು ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆ, ಆದರೂ ನಮಗೆ ಏನೂ ಅನ್ನಿಸದು.
5. ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕವರ್‌ಗೆ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಿಲ್ಲದ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕಂಡರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಮರು ಬಳಕೆಗಾಗಿ.
6. ನಮಗೆ ಬರುವ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಲು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.
7. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಸರಿಸುವಾಗ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧ ಹೆಸರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ ಉದಾ: ಸೀತಾ ಗೀತಾ, ಕಮಲ ವಿಮಲ.. ..ಮುದ್ದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಾಗ ಅದಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಹೆಸರಿಗೂ ಏನೂ ತಾಳೆ ಇರದು.
8. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಹಾರ ತಿನ್ನಬಾರದು ಎಂದಿದ್ದರೂ ನಾವು ಮನೆಯಿಂದ ತಂದ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ.
9. ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ವಾಪಸ್ ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿ ನಿಂತೇ ಒಂದು ತಾಸು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ.
10. ನಮ್ಮ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ತುರುಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತೇವೆ.
11. ಮನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಸಾಮಾನು ತಂದರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತೇವೆ.
12. ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಾತಿಗೆ ಕೇರ್ ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಹೊರಟರೆ ಛೇ, ಬೇಡ ಅಂಕಲ್ ಆಂಟಿ ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಿಸುತ್ತೇವೆ.

13. ಕ್ರಾಕು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತೇವೆ, ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
14. ಮನೆ ನಾಮಾಸು ತಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳನ್ನು ಕಚಡಾ ತುಂಬಲು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.
15. ಊಟದ ನಂತರ ಉಳಿದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಫ್ರಿಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತೇವೆ.
16. ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ತುಂಬಾ ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳಿರುತ್ತವೆ - ಎಲ್ಲ ಉಚಿತ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಬಂದ ವಸ್ತುಗಳು.
17. ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ.
18. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಕನಿಷ್ಠ 5 ಮಂದಿಯಾದರೂ ಇರಬೇಕು; ವಾಪಸಾದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು.
19. ನಾವು ಯಾರ ಮಗಳು ಯಾರ ಮಗನ ಜತೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲ ಪಡುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹರಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ನಮ್ಮ ಮಗಳಾಗಿರಬಾರದು.
20. ರಾತ್ರಿ 11ರ ನಂತರ ಎಸ್‌ಟಿಡಿ ಕಾಲ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.
21. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ನಾವು ಅಂಕಲ್ ಆಂಟಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ.
22. ನಾವು ಮನೆಯಾಚೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಊಟ ಆಯಿತಾ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ; ವಿದೇಶೀ ಕರೆಯಾದರೆ ಜೋರಾಗಿ ಅರಚುತ್ತಾರೆ.
23. ಸೋಫಾ ಕೊಳೆಯಾಗದಿರಲಿ ಎಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೆಡ್ ಶೀಟ್ ಹೊದಿಸುತ್ತೇವೆ.
24. ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ 600 ಮಂದಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕಸಿವಿಸಿ ಆಗುತ್ತದೆ.
25. ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಸ್ಪೈಲ್ ಲೋಟಾಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.
26. ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರವೀಣರು.

ಜೈ ಹಿಂದ್

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

ಆಸ್ತಿಕ: ಓ! ಬಿರುಗಾಳಿಯೇ ನನ್ನ ಬಳಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ.

ನಾಸ್ತಿಕ: ಓ God! ಇಲ್ಲೊಂದು ಬಿರುಗಾಳಿ.

ಪ್ರವರ ಕಾರ್ಡ್

ಯುನೀಕ್ ಐ ಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದೇ?

ಟ್ರಿಣ್... ಟ್ರಿಣ್ ...

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ನಮಸ್ಕಾರ, ಹಯಗ್ರೀವ ಪಿಜ್ಜಾ ಸೆಂಟರ್, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಭುಜಂಗ ರೆಡ್ಡಿ ಕರೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ.

ಗ್ರಾಹಕ : ಪಿಜ್ಜಾ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ನಿಮ್ಮ ಯುನೀಕ್ ಐಡಿ ನಂಬರ್ ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿ.

ಗ್ರಾಹಕ : ಅದೇತಕ್ಕೇ? ಆದರೂ ಬರೋಳಿ. 9245146724-56878-35-24716.

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನೀವು ಗಂಗಾಧರ ರೆಡ್ಡಿ, ವಿಳಾಸ - 426, 2ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 3ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಜಾಜಿನಗರ, 7ನೇ ಹಂತ, 9ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮನೆ ದೂರವಾಣಿ-72561387, ಮೊಬೈಲ್ - 9217923118. ಆದರೆ ನೀವು ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತಿರೋದು 52721892 ಇಂದ, ಸರೀನಾ?

ಗ್ರಾಹಕ : ಬಾವ್‌ರೇ.. ಪೂರಾ ಪ್ರವರ.. ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಮಹಾತ್ಮೆ ಸಾರ್, ಏನು ಆರ್ಡರ್ ಸರ್ ?

ಗ್ರಾಹಕ : ಸೀ ಪುಡ್ ಪಿಜ್ಜಾ, ಬಿಗ್

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಅದು ಒಳ್ಳೆ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಅಲ್ಲ ಸಾರ್.

ಗ್ರಾಹಕ : ಹೇಗೆ? ಯಾಕೆ ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ನಿಮ್ಮ ಮೆಡಿಕಲ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕೊಲೆಸ್ಟರಾಲ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ಟ್ರೈಗ್ಲಿಸರೈಡ್ ಕೂಡಾ ಜಾಸ್ತಿ. ನೀವು ಅಟ್ರೋವ್ಯಾಸ್‌ಟೆನಿ 10 ಮಿ.ಗ್ರಾ ತೊಗೋತಿದ್ದೀರ. ಅದಕ್ಕೇ ಬೇಡಾ ಅಂದೆ. ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೋಬೇಡಿ ಸಾರ್.

ಗ್ರಾಹಕ : ಸರಿ. ಏನು ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಲೋ ಫ್ಯಾಟ್ ಪಿಜ್ಜಾ ಸರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ.

ಗ್ರಾಹಕ : ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ನೀವು ಲೋ ಆಯಿಲ್ ಮೈಕ್ರೋವೇವ್ ಡಿಷ್ ಪುಸ್ತಕಾನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಿಂದ ತಂದಿ.

ಗ್ರಾಹಕ : ಓಕೆ, ಸೋತೆ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಲೋ ಫ್ಯಾಟ್ ಪಿಜ್ಜಾ ಕಳಿಸಿ.

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಒಂದು ಚಿಕ್ಕದು ಯಾವ ಮೂಲೆಗೆ ಸಾರ್? ನೀವಿರೋದು 5 ಜನ , ಗಂಡ,

ಹೆಂಡತಿ, 2 ಮಕ್ಕಳು, ಒಬ್ಬ ಭಾವಮೈದನ, ಇವತ್ತು ಭಾನುವಾರ, ಎಲ್ಲರೂ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಅಲ್ಲೆ?

ಗ್ರಾಹಕ : ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಡೀಲ್ ಮಾಡೋದು ಕಷ್ಟ. ಹೋಗಲಿ 5 ಪಿಜ್ಜಾ ಕಳಿಸಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತೆ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : 675 ರೂ.

ಗ್ರಾಹಕ : ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡ್ಲಾ ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಸಾರಿ ಸರ್, ಕ್ಯಾಶ್ ಉತ್ತಮ. ಅಲ್ಲದೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ನೀವು ಲಿಮಿಟ್ ಮೇಲೆ ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದೀರ, ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ 17652.85 ರೂ. ಹೋದ ತಿಂಗಳಿಂದ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಲೋನಿನ ಲೇಟ್ ಪೇಮೆಂಟ್ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಸೇರಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಾಹಕ : ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಸಾರಿ ಸರ್, ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೋದ ವಾರ ನಿಮ್ಮಾಕೆ ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರೋಡ್ ನಲ್ಲಿ 2456.00 ರೂ ಕೊಟ್ಟು ಡಿಸೈನರ್ ಸ್ಯಾರಿ ತೊಗೊಂಡ್ರು. ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲೆ ?

ಗ್ರಾಹಕ : ನನ್ನ ಕರ್ಮ, ಹೋಗ್ಲಿ ಪಿಜ್ಜಾ ಕಳಿಸಿ. ಏಟಿಎಮ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ತರ್ತೀನಿ.

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಅದೂ ಅನುಮಾನವೇ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನದ ಕೋಟಾ ತೊಗೊಂಡಾಗಿದೆ. ನಾಳೆವರಿಗೂ ಕಾಯಬೇಕು.

ಗ್ರಾಹಕ : ಚೆಕ್ ಕೊಟ್ಟರೇ ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಐಡಿಯಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೋದವಾರದ 243 ರೂ. ಚೆಕ್ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂತಲ್ಲಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ 50 ರೂ, ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಹಾಕಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲೇ ?

ಗ್ರಾಹಕ : ಆಯ್ತುಪ್ಪ, ನಗದು ರೆಡಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಬರೋದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಆಗುತ್ತೆ ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಇವತ್ತು ಭಾನುವಾರ, 1 ಘಂಟೆ ಆಗಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ಬೇಗ ಬೇಕಾದರೆ ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾನೋ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು

ಗ್ರಾಹಕ : ಏನು ? ನನ್ನ ಕಾರ್ ಬಗ್ಗೇನೂ ಗೊತ್ತಾ ?

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಹೌದು ಸಾರ್, ಕಾರ್ ನಂ. ಕೆ ಎ 99- ಡಿ - 4212. ತುಮಕೂರು ಆರ್ ಟಿ ಓ ನಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿದ್ದು.

ಗ್ರಾಹಕ :

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಸಾ....ರ್. ಲೈನ್ ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಾ ? ಪಿಜ್ಜಾ ಕಳಿಸ್ಲಾ ?

ಗ್ರಾಹಕ : ಕಳಿಸಿ. ಅಂದಹಾಗೆ, 3 ಬಾಟಲ್ ಕೋಲಾ ಬಿಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ, ಅದೂ ಕಳಿಸಿ.
ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಿ, ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಹಕರ ಆರೋಗ್ಯ ನಮಗೆ
ಮುಖ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಮೆಡಿಕಲ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮಗೆ ಮಧುಮೇಹ ಇದೆ.
ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಮಿಗ್ನಾರ್-2, ಮತ್ತು ಡಯೋನಿಲ್ ತೆಂಗೋತಿದ್ದೀರ. ಅದಕ್ಕೇ
ಕೋಲಾ ಬೇಡಾ ಅಲ್ಲೇ?

ಗ್ರಾಹಕ : x??!#!@

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ : ಸರ್ ಪ್ಲೀಸ್ ಮೈಂಡ್ ಯುವರ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್. ಕೋಪಗೊಂಡರೆ ಬಿ ಪಿ
ಎರುತ್ತೆ. ಹೋದ ತಿಂಗಳು 25ರಂದು ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಬೈದ್ರಿ ಅಂತ ಸಮನ್ಸ್
ಬಂದಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲಾ ಸಾರ್ ? ಪಿಜ್ಜಾ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ ಬೇಗ ಹ್ಯಾವ್ ಎ ನೈಸ್ ಡೆ
ಸರ್. ಬೈ.

ಕೃಪೆ: ಇಂಟರ್ನೆಟ್

- ಕನ್ನಡೀಕರಣ: ಹ.ನ. ವೇಣು

ಕೊರವಂಜಿ - ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ , ಬೆಂಗಳೂರು

ಅರ್ಪಿಸುವ

☆☆☆

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ - 2009

25-12-2009

ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು

☆☆☆

ವಿವರಗಳು ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ರಾವಣಾಸುರನೋ? ಬಕಾಸುರನೋ?

- ದಾ.ಭೀ. ಪ್ರಾಣೇಶರಾವ್

ನನಗೆ ದಿನವೂ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಬಂಧ ಬಿಡಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ, ಪದಬಂಧವನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸುಳುಹು 'ಈ ಅಸುರಾಸಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅರೆಕಾಸಿನ ಮಜ್ಜೆಗೆಯೂ ಸಾಲದು' ಎಂದಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣವೇ ರಾವಣಾಸುರ ಎಂದು ಚೌಕಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಲು ಹೊರಟೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೇ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ದಶಶಿರ ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಉಳಿದ ಪದಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಮಾರನೆ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ 'ಬಕಾಸುರ' ಎಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾದೆ ಮಾತನ್ನು ತಿರುಚಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪದಬಂಧ ರಚನೆಕಾರರಿಗೆ ದಬಾಯಿಸಿ ಬರೆಯುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ "ಬಕಾಸುರ" ಏಕೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಯೋಚನೆಯಾಗಿ ಪದಬಂಧ ರಚನೆಕಾರರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದೆ. ಅದರ ಫಲವೇ ಈ ಲೇಖನ.

ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕರೆಂದೇ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳಿಲ್ಲವೆ. ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕರನ್ನೂ ತಿಂಡಿಪೋತರನ್ನೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಕಾಸುರನ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳಿದ ಏಕಚಕ್ರ ನಗರವಾಸಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಸರದಿಯಂತೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಮನೆಯವರು ಬಂಡಿ ತುಂಬ ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜನ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಥೆ. ಗಾದೆಕಾರರಿಗೆ ಇಂಥಾ ಬಕಾಸುರ ಏಕೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಕಾಸುರನಿಗೆಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭೀಮನು ತಾನೇ ತಿಂದು ತೇಗಿ ಬಕಾಸುರನನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಬಕಾಸುರನಿಗೆ ಖಾಲಿಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜೆಗೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರಂಜನೀಯ ಪ್ರಸಂಗ. ಬಕಾಸುರನನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದ ವ್ಯಕೋದರನನ್ನು ಗಾದೆಕಾರರು ಮರೆತದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ತಿಳಿಯದು.

ಭೋಜನಪ್ರಿಯರ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ ಮಹಾಭಾರತದ ವೃಕ್ಷಿ ಘಟೋದ್ಗಜ. ಮಾಯಾಬಜಾರ್ ಸಿನಿಮಾದ "ವಿವಾಹ ಭೋಜನವಿದು... ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೊಗಸದು" ಹಾಡನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜನಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಎಂತಹವರಿಗೂ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸುವಂತಾಗುವುದು. ಇನ್ನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಂಡು ಸವಿದು ತೇಗಿದ ಘಟೋದ್ಗಜನು ಗಾದೆಕಾರರಿಗೆ ನೆನಪಾಗದಿದ್ದು ಸೋಜಿಗವೇ ಸರಿ.

ಇನ್ನೂ ರಾಮಾಯಣದ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಗಿಂತಲೂ ಅವನ ತಮ್ಮ ಕುಂಭಕರ್ಣನೇ ಭೋಜನ ಪ್ರಿಯನೆಂಬುದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದ ಸುಂದರಕಾಂಡ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ. ದೀರ್ಘ

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆದ್ದ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಹಸಿವು ತೀರಿಸಲು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳಿಗೆ ಪದಗಳೇ ಸಾಲದಾಗಿದೆ.

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಗಾತ್ರವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಪರ್ವತಕಾಯ. ಅವನು ಆರುನೂರು ಧನಸ್ಸುಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರವಿದ್ದಾನೆಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾದ ಅವನು ಲಂಕೆಯ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋದನಂತೆ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಅವನನ್ನು ರಾವಣನು ಉಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾತಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಿರುತೆರೆಗಳಲ್ಲೂ, ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲೂ ನೋಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಸುರನನ್ನು ಯಾವ ಪುರಾಣದಲ್ಲೂ ಯಾರೂ ಕೇಳಿರಲಾರದು, ಓದಿರಲಾರದು. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಗಾದೆಕಾರರು ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಕಡೆಯದಾಗಿ ರಾವಣಾಸುರನ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ರಾವಣಾಸುರನನ್ನು ಅತಿ ಕಾಮುಕನೆಂದೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವನೂ ಸಹ ಭೋಜನ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಸುಂದರಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಅಂಜನೇಯ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ರಾವಣನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ, ಪಾಕಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ನಾನಾ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯ, ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಸವಿದು ಸುಸ್ತಾಗಿ, ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ರಾವಣನ ಪ್ರೇಯಸಿಯರ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ರಾವಣನೂ ರಸಿಕತೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಭೋಜನಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ. ಆ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸವಿಯಲು ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತು ಬಾಯಿಗಳೂ ಸಾಲದಾದುವೋ ಏನೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು ಗಾದೆಕಾರರು ರಾವಣಾಸುರನನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು.

ಆದರೆ ಈ ಅರೆಕಾಸಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಗೆ ಬಂತೋ ತಿಳಿಯದು? ರಾವಣನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಸು, ಆಣೆ, ರೂಪಾಯಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾವಣನಿಗೆ ಅರೆಕಾಸಿಗೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು? ರಾಕ್ಷಸರು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು, ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಜ್ಜೆಗಿಂತ ಸುರೆಯೇ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಗಾದೆಕಾರರು ರಾವಣಾಸುರನಿಗೂ, ಅರೆಕಾಸಿಗೂ ಮಜ್ಜೆಗಿಗೂ ಸಂಬಂಧಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತೆ.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಗೌ.ಡಾ. ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶಿಲ್ಪಗಳು, ಶಿಲ್ಪಿಗಳು

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ನನ್ನ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ತುಂಬಾ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಬಂದರೆ ಪಾಠಗಳ ಜತೆಗೆ ನಾವು ಉತ್ತಮ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಹೇಳಿದವರು ಅವರು. ತರಗತಿ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೆರಡು ನಗೆ ಚಟಾಕಿಗಳು, ನಂತರ ಅವರು ಓದಿರುವ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಿರು ವಿವರಣೆ, ನಾವು ಬೆಳೆದ ನಂತರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಓದಲೇ ಬೇಕಿರುವ ಕೆಲವು ಕ್ಲಾಸಿಕ್ ಗಳ ಪಟ್ಟಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಪಡಬೇಕಾದ ಶ್ರಮ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ದಿನಗಳು ಮೇಷ್ಟರು ನಮಗೆ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದು ಉಂಟು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ನಾನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳು ಆದನಂತರವೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಾನು ಓದದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದೆಂತಹ ಕೋರೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದೂ ಹಲವು ಬಾರಿ ಅನಿಸಿದ್ದೂ ಇದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ, ಕನ್ನಡದ ಹಾಗೂ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಯದಲ್ಲದ ಅನುವಾದಿತ ಕ್ಲಾಸಿಕ್ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿದ್ದು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೇ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳು ಹಲವು ವರ್ಷ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಒತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಅದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಬರೆಯುವ ಚಟವನ್ನೂ ರೂಢಿಸಿದ್ದು ಈ ರೀತಿಯ ಪೂರಕ ಸಂಗತಿಗಳೇ. ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಅವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ನನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದು ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದವರು. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಬೇಕಿಲ್ಲದೆಯೂ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ! ಆದರೆ ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಕಲಿತರು. ಅದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರದೇ ಆದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದೆಂದರೆ ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಎದುರಿಗೆ ಹರಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸ್ಟ್ರಾಪ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದು ನನಗೆ ಮೊದ ಮೊದಲು ತಮಾಷೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದ್ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅಂತ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದೆ.

ಕಲಿತಿರುವ ಭಾಷೆ ಮರೀಬಾರದು ಅನ್ನೋದು ಒಂದು ಚಾರ್. ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಚಿರೀತೀರಿ.... ಚಿರೀತೀರಿ ಅಂದರೆ ನಗುವಿರಿ, ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವಿರಿ, ಗೇಲಿ ಮಾಡುವಿರಿ ಎಂಬುವ ಅರ್ಥದವು. ನಾನಾಗಲೇ ಚಿರುವ ಲೇಖನ ಬರೆಯುವವನು ಎಂದು ಹೆಸರು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲ ಚಿರಿಯಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಅಂತ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದೆ.

ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದೀನಿ ಅಂತ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ

ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತಿದೀನಿ-ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಇವನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀನಿ... ಅಂದರು! ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡು ನನಗೆ ಭಲಾಂತ ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿಬಿಡಬೇಕೇ? ನನ್ನ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಅವರು ರಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಬೈದು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನದೊಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಅಚ್ಚಾದ ಪ್ರತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹಲವು ಪ್ರತಿ ಇವರೇ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಅವರ ಸುಮಾರು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದೂ ನನಗೆ ನಂತರ ತಿಳಿದಿತ್ತು-ಅದೂ ಕೆರಾಕ್ಸ್ ಮೆಷೀನು ಬಂದ ನಂತರವೂ. ನಂತರ ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಕನ್ನಡದ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಅನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ನೋಡಿದೆ. ಯಾಕಿದು? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕೊಡಲು... ಅಂದರು. ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಕೊಂಡು ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲಾ ಅಂದೆ. ಪುಸ್ತಕ ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೆಲ್ಲೋ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೆ, ಇದಾದರೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂದರು. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಥಹವರ ಕೊಡುಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರವಂತರು ಅಂತ ಆಗ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿನ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಬಂಧುಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಹೇಗೆ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಅವೇ ಒಂದು ರೋಚಕವಾದ ಅನುಭವಗಳು. ಇದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲು ಕಾರಣ ಗೊತ್ತೇ?

ಮೊನ್ನೆ ದಿವಂಗತ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಗೊರೂರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದವರೊಬ್ಬರು-ಅವರನ್ನು ಈ ಗುಂಪು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಉದ್ದಕ್ಕಿದ್ದು ಅದು ಪಾದ್ರಿಗಳ ಧರಿಸನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಿದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಎಂದೇ ಗೊರೂರರ ಗ್ರಾಮದವರು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು! ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ ಇವುಗಳ ಪಾರಾಯಣವನ್ನೂ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಗೊರೂರರು ಬರೆಯುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿ-ಪಾದ್ರಿಗಳು ರಾಮಾಯಣದ ಹನ್ನೆರಡು ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆಪ್ತರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಇದು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮೆಷೀನುಗಳು ಬರುವ ಮುನ್ನ ಪ್ರಿಂಟಾದ ರಾಮಾಯಣಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಗೊರೂರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಪಾದ್ರಿಗಳು ನೀಡಿದ್ದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ರಾಮಾಯಣವೂ ಇತ್ತು. ಪ್ರಿಂಟಾದ ರಾಮಾಯಣ ಇದೆ. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ರಾಮಾಯಣ ಎಸೆಯಬಹುದು ಅಂತ ಗೊರೂರರಿಗೆ ಅನಿಸಿತಂತೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಅವರು ಬರೆದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೀಡಿದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಎಸೆಯಲು ಮನಸ್ಸಾಗದೇ ಹಾಗೇ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಇರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಗೊರೂರರು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವ ಶಕ್ತಿಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೋ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೇರುವಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ದೂಡುವರೋ ಎಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ ನನ್ನದು. ಬಂಡೆಯೊಂನ್ನು ವಿಗ್ರಹವಾಗಿಸುವ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಅವರಾದರೆ ನಾವೋ ಅಂದೂ ಶಿಲ್ಪಿಗಳೇ ಮತ್ತು ಇಂದಿಗೂ ಶಿಲ್ಪಿಗಳೇ ಅಂತ ಅನಿಸಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಆದರೂ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಇರುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಸಂತತಿ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಲಿ !

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಅರವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ, ಕಾಲೇಜ್ ಮೇಷ್ಟರುಗಳಿಗೆ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ - ಆದಾಯ ಮೀರಿದ ಖರ್ಚು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದರದೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಮೀರಿರುವಾಗಲೂ ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್. ಸರ್ಕಾರಿ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುವ ಪ್ರಣಬ್ ಮುಖರ್ಜಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಎಕಾನಮಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದವರು. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಮಿತವ್ಯಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳು. ದುಬಾರಿ ಜೀವನಶೈಲಿಗೆ ಒಗ್ಗಿದವರು. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಕೂಡಲೆ ಎಕಾನಮಿ ಕಲಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಪಾಪ ಪೈವ್‌ಸ್ವಾರ್ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಂಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣರಂತವರಿಗೆ ಪ್ರಣಬ್ ಕ್ರಮದಿಂದ ಮುಜುಗರ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಿತವ್ಯಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಮ್ ಜನತಾ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ ಸೋನಿಯಾ, ಜನರಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ರಾಹುಲ್ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಮಿತವ್ಯಯದ ಮಹಾಜಪ. ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯವಾದೀತು. ಆದರೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಜಪವೆಂದರೆ ಅತಿ ಜೋರಾಗಿ ಒದರುವುದು ತಾನೇ? ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ ರಾಹುಲ್ ಗಾಂಧಿ ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಲೂಧಿಯಾನ ನಗರಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯುಟಿವ್ ಬದಲು ಎಕಾನಮಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಅತಿಭಾರಿ ಮೊಬಲಗು - ನಾನೂರನಲವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದರು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖಪುಟದ ಸುದ್ದಿ. ಅವರಿಗೆ ಎಕಾನಮಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕ ವೆಚ್ಚವಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನ. ಇದೇ ರಾಹುಲ್ ಅದರ ಹಿಂದಿನವಾರ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ದಿನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಖರ್ಚಾಯಿತು ಎಂದು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಎಕಾನಮಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಗೌಡರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಕಾನಮಿ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ - ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಲು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡುವುದು ಏಕೆ? ಅದು ಬೇಕೇ?

★★★

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಈಗ ಸೋನಿಯಾ - ಮಮೋಸಿಂ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಿದೇಶಾಂಗ ಇಲಾಖೆಯ ಜೂನಿಯರ್ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವ ಶಶಿ ತರೂರ್ Cattle class, Holy cow ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದ

ವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಲೇವಡಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನ್ಸೆಂಟ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಶಶಿಬಾಬ twittering class ಎಂದು ಕರೆಯುವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಂತೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ twitter ಎಂದರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಅಥವಾ ನಡುಗುವ ದನಿ. ಇಂತಹ ದನಿಯವರದು ಎಂತಹ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಶಿಬಾಬ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹಸುಕರು ದನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಜ್ಞಾನ co w - ಕೆ bull - ಬುಲ್ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನರ್ಸರಿ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಬಂದದ್ದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ತಿರಸ್ಕಾರದ ದ್ಯೋತಕ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ರೆ ಮೇಳಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ಅಪಾರ ಜನಸಂದಣಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಗುಡ್ಡಾ ಟ್ರೈನುಗಳ ಬೋಗಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅದು ಬ್ರಿಟೀಷರ ಕಾಲದ ಕ್ಯಾಟಲ್ ಕ್ಲಾಸ್. ಈಗಂತೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಜಾತ್ರೆ. ಸದಾ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿರುವ ರೈಲು ಬೋಗಿಗಳು. ಎಲೈಟ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಮೀಸಲಿದ್ದ ವಿಮಾನಯಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಏರ್ ಲೈನ್‌ಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನ ಸಹ ದೂರದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ತರೂರ್ ಪ್ರಕಾರ ರೈಲು ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲಾ ಕ್ಯಾಟಲ್ ಕ್ಲಾಸ್. ಎಂತಹ ಸೊಕ್ಕಿನ ಮಾತು! ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಮತ್ತು ಎಕಾನಮಿ ದರ್ಜೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ - ಅಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ದರ್ಜೆಯವರು ಧರಿಸಿರುವ ಕೋಟುಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಂಗರುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಲು ಗಗನಸಖಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಕಾನಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮಂತಹವರು ಕೋಟನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವಿ ತರೂರ್ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜನರಿಗೆ ಕೋಪವಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇಂತಹ ಧಿಮಾಕಿನ ಮಾತಿನ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆಯೂ ತಮ್ಮ ಕುರ್ಚಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆ?

★ ★ ★

ಬರಾಬರಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಕಾವಲುಗಾರನ ಗುಂಡಿಗೆ ಶಾವೇ ಬಲಿಯಾದಾಗ ಅಂದಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಗ್ಯಾನಿ ಜೇಲ್ ಸಿಂಗ್ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾದು ಅವರನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಈ ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗ ಕೆಲವರು ಹುಬ್ಬು ಏರಿಸಿದ್ದರೂ ಈಗ ಆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಒಳಿತೇ ಆಯಿತು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಪಕ್ಕದ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವೈಎಸ್‌ಎಸ್ ರೆಡ್ಡಿ ಹಲಿಕಾಪ್ಪರ್ ಆಕಸ್ಮಿಕದಲ್ಲಿ ಮೃತರಾದಾಗ ವೈಎಸ್‌ಎಸ್ ಮಗ ಅವರ ಅಪಾರ ಆಸ್ತಿಯ ವಾರಸುದಾರ, ನೂರಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ದಿನಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಅನುಭವವಿರುವ ಜಗನ್ ಮೋಹನ್ ರೆಡ್ಡಿಯವರನ್ನೇ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕೆಲವು ಆಸಕ್ತರಿಂದ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಜುಗರವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹೈಕಮಾಂಡ್ ಈ ಒತ್ತಡದ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತಂದೆ/ತಾಯಿಯಿಂದ ಮಗನಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರವಾಗುವ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿ.

ಕೋದಂಡೂ ಪ್ರಕರಣ

- ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಕೋದಂಡು ನಮ್ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತವರೂರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ (ಇನ್ನೇತಕ್ಕೆ, ಡಿಲಿವರಿಗೆ). ಹಾಗಾಗಿ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದ ಅವನು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಲೆ ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದುಕಾಫಿ, ಅನ್ನ, ಸಾರು ಅಂತ ತಯಾರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದಮಾಲಿನ್ಯವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಬೆಡ್‌ರೂಂಗೂ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊನ್ನೆ ಅದೇ ಅಡುಗೆಮನೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ರುುವ ಆರು ಗಂಟೆಗೇ ಅವನು ಯಾರ ಜೊತೆಗೋ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದುದು ಕೇಳಿತ್ತು. ಅದೂ ಗಡಸು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಯಾರಿದ್ದೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಆ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ಉತ್ತರವೂ ಕೇಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಏ ಮುಂಡೇದೇ, ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ನಡಿ (ಇದು ಕೋದಂಡು ಧ್ವನಿ)

"....."

ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲೇನೋ ಪೆಕ್ಕೆ, ನಡಿ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು

"....."

ಅದೇ ಇವನನ್ನ ನೋಡು ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಕೇಳಾನೆ. ನಿನಗೇನು ಬಂತು ಧಾಡಿ. ಬೆಳಗಿನ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಾಯ್ತು, ಎಲ್ಲಾ ಆಯ್ತು.

"....."

ಇನ್ನು ನನಗೆ ಕೋಪ ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ಕೋಪ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಆಗೋಲ್ಲ. ಹೊರಡ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ?

"....."

ಬೇಡ, ಬೇಡ, ನನ್ನ ಮೂಗಿನ ತುದಿ ಕೆಂಪಾಯ್ತು. ಈಗ ನಿನಗೊಂದು ಬಿಗಿದರೆ ನಿನ್ನ ಒಳಗಿರೋ ಮೂಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ಹುಷಾರ್.

"....."

ಇರು ನಿನಗೆ ಈಗ ಸದೇ ಬಡೀತೀನಿ

ಈ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೋದಂಡು ಆ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಕೋಲಿನಲ್ಲೋ ಒನಕೆಯಲ್ಲೋ (ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು ನೆನಪಿಲ್ಲ) ಜೋರಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದ ಶಬ್ದ ಆಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ಯಾರೋ ಚೀರಿದ ಹಾಗೂ ಕೇಳಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಗೆ, ಫಾರ್ ಎ ಛೇಂಜ್, ಏನೋ ಹೋಳಿತು. ಆ ಚೀರಿದವನ ಗಂಟಲು ನಮ್ಮ ಕೋದಂಡೂದೇ ಅಂತ.

ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದೆ. ಬಂದೆ ಮಾವ, ಬಂದೆ ಅಂತ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳು ಆದ ಮೇಲೆ ಕುಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳು ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ನೋವು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಅನಿಸ್ತು.

ಏನಾಯ್ತೋ ಕೋದಂಡು ಯಾರ ಜೊತೆಗೆ ಜಗಳ ಆಡಿದ್ದೋ? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ

ಇವನ ಜೊತೆ ಅಂತ ಕೋದಂಡು ತನ್ನ ಎಡಗಾಲನ್ನು ತೋರಿಸಿದ

ಅವನೇ?? ಸಾರಿ, ಅದೇನು ಮಾಡ್ತು ನಿನಗೆ ಅಂದೆ

ವಾಕಿಂಗ್ ಬರಲ್ಲ, ಜಾಯಿಂಟು ನೋವಿದೆ. ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲಿದೆಯಲ್ಲ ಅವನ್ನ ಕರೈಂಡು ಹೋಗು ಅಂತ ಮೊಂಡು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಕೂತಿದಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದ

ಅವನಿಗೆ ಸಾರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ನೋವಂತೆ

ಅವನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕನ್ ಗುನ್ಯ ಅಂತೆ ಅಂದ ಕೋದಂಡು

ಯಾರಿಗೋ ಜೋರಾಗಿ ಕೋಲಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಡತಿದ್ಯಲ್ಲ ಯಾರಿಗೆ

ಇವನಿಗೇನೇ. ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳ್ತಲ್ಲ ವಾಕಿಂಗ್ ಹಾಳಾಯ್ತು ಅಂತ

ಮತ್ತೆ ಇನ್ಯಾರನ್ನೋ ಇವನಿಗೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ಹೊಗಳ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲ ಅವರು ಯಾರು?

ಅವ್ವ ಇಲ್ಲೇ ಇದಾನೆ ನೋಡು, ನನ್ನ ಬಲಗಾಲು, ಪಾಪ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳ್ತಾನೆ

ಆಗಲಪ್ಪ ದೊಣ್ಣೆ ಏಟು ಹೊಡೆದು ನೀನ್ಯಾಕೆ ಜೋರಾಗಿ ಚೀರಿದೆ

ದೊಣ್ಣೆ ತೊಗೊಂಡು ಕೋಪದಿಂದ ಇವನಿಗೇ ನಾನು ಹೊಡೆದದ್ದು ಆದೆ ಆಯತಪ್ಪಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತಂಗೆ ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟೆ

ಸ್ನೇಹಿತಾ

ಅದೇ ನನ್ನ ಬಲಗಾಲು ಮಾವ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಚೀರಿದ್ದು

ಈಗ ನನ್ನ ಗತಿ ನೋಡು ಈ ಎಡಗಡೆಯವನು ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜಿಕೊಂಡು ಮೊಂಡಾಗಿ ನಾನು ಬರಲ್ಲ ಅಂತಿದಾನೆ. ಅದೇ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಬಲಗಡೆಯವನು ಬರ್ತಿನಿ ಅಂತ ರೆಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೈಲೇ ಒದೇ ತಿಂದು ಈಗ ನೋವಿಂದ ನರಳಾ ಇದಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಾಕಿಂಗ್ ಹಾಳಾಯ್ತು. ಅಂತ ಆತ್ತುಕೊಂಡ

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ತಲೆ ಗಿರ್ ಅಂತ ಸುತೋಕೆ ಪುರುವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಸರ್ಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೀಗೇನೇ. ನನಗೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಫಿ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ, ಕುಂಟನೆಂಟ, ಬಾ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡ್ತಿನಿ. ನನ್ನ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮುಲಾಮ್ ಇದೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಂತೆ ಅಂತ ಅವನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ.

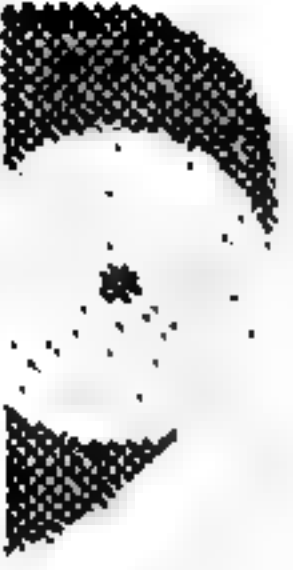

Hearing Care Centre

A PART OF
Siemens Audiology Group

SIEMENS

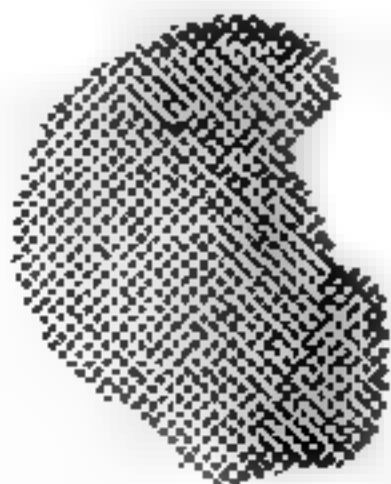
WHISPER HEARING AIDS

PVT. LTD.

ಮಾತು ಎಂಬ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು

- ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ

ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ ಮೂರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟರವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲಾರಬಹುದು. ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ನಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಲಕುಂದುವ ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹಳ ಅನುಭವ ಹೆಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಂತರವೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ತೊಂದರೆಯ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನವೀನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀಮೆನ್ಸ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವವಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಳಾಸಗಳಿವೆ: ವಿಸ್ಟರ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡ್ಸ್. 1030/13, 25ನೇ ಮೇನ್, 39ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜಯನಗರ 'ಟಿ' ಬ್ಲಾಕ್ ಬೆಂಗಳೂರು - 560 041. ದೂರವಾಣಿ: 080-26640571 ಮತ್ತು 9741765454.

www.hearingaids.co.in
email : doctorgp@hearingaids.co.in

ತುಂತುರು

- ದಂನಲಿ

- ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆ: ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ತೀರಿಕೊಂಡಳು.
- ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಕನಿಷ್ಠ ದೂರ ಎಂದರೆ ಒಂದು ನಗು.
- We make a living by what we get; but we make a life by what we give.
- ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗದಂತೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ.
- Wishing allows me not to act; hoping insists I do.
- ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೀರಿ; ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೀರಿ. ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದ ಹಾಗಾಯಿತು.
- ಹೆಸರಿಗೆ ಹೆಸರೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದವನಿಗೇ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಹೆಸರಿಗೇಕೆ ಹೆಸರು?
- You can't get enough of what you don't need to make you happy.
- ಬೀಜ ಮೊಳಕೆಯಾಗಿ ಸಸಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು.
- ಅವರಿವರಿಗೆ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಿದ್ದೇವಾದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಿವೇಕತನ.
- A grimfaced leader is like the head of the family who transmits helplessness in the face of adversity.
- ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನೀವು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತೀರಿ.
- ನೋವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನರಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆ.
- India is like a complicated novel; the moment you are to start a fresh chapter you have to go back to the previous one, just to figure out the complexities you are about to face in the passages to come.
- ಮೂರ್ಖತನವೆಂದರೆ ಯಾವತ್ತೋ ಒಂದು ದಿನ ಕುಡಿತ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಅದು ಕಂಟ್ರೋಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸಿಗರೇಟ್ ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು ಅಂತ ಹೊಸ ಸಿಗರೇಟಿಗೆ ಕಡ್ಡಿ ಗೀರುವುದು.

ಎಂದರೋ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಅಂದರಿಕು ವಂದನಮಲು

- ಎಂ.ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ್

ಸನ್ ಸಾವಿರದೊಂಬೈನೂರರವತ್ತಾಲ್ಕನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಮನೆಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕರನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ಕಸಗುಡಿಸುವುದು, ನೆಲ ಸಾರಿಸುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದು, ಅಡುಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಬಿಟ್ಟನಂತರ ನಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಕಳೆದ ನಲವತ್ತೆದು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ (1964-2009) ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನೆಕೆಲಸವವರು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರು (ಗಂಡಸರು) ತುಂಟತನ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತಿಬ್ಬರು (ಹೆಂಗಸರು) ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡದೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಗುವಾಹತಿಯ ಚಾತುರ್ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಐದನೆಯವರೊಬ್ಬರು (ಹೆಂಗಸು) ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ವಾಸ್ತಾನವಾದ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿನ ಅಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ತುಂಟತನ ತರಲೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವರಿಗೂ, ಈ ಬರವಣಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಸನ್ ಸಾವಿರದೊಂಬೈನೂರೈವತ್ತೇಳನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಡಿಕ್ಟೇಷನ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ನನ್ನ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಶುರುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ, ಒಂದು ವರುಷವಾದ ನಂತರ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ. ನನ್ನ ವಿಧವೆ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಾನು, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರದೇ ಪುಟ್ಟಸಂಸಾರ, ಪುಟ್ಟಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಕ್ಕನೊಬ್ಬಳು ಆ ಸಣ್ಣಮನೆಯಲ್ಲೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಹೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಬಾಣಂತನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅದಲ್ಲದೆ ಆಗಿಂದಾಗೆ ಇತರ ಅಕ್ಕಂದಿರು, ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ದಿನಗಳ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಚಾಕರರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷಮತೆ ಸುತರಾಂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಾನು ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಚಾಕರರೂ ಸಹ. ಎರಡು ವರುಷಗಳ ನಂತರ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಇದೇ ಕತೆ.

ಸನ್ ಸಾವಿರದರವತ್ತೆರಡನೇ ಇಸವಿ ಜನವರಿಯ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ಬಿಟ್ಟು ಗುವಾಹತಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ನನ್ನ ಒಬ್ಬಂಟಿಗ ಗುಂಡುಗೋವಿ ಜೀವನ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮೊದಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೇಯಿಂಗ್ ಗೆಸ್ಟ್ ನಂತರ ಸ್ವಯಂಪಾಕ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ವರುಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಸನ್ ಸಾವಿರದೊಂಬೈನೂರರವತ್ತಾಲ್ಕನೇ ಇಸವಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನಂತೆ ಇಬ್ಬರು ಗುಂಡುಗೋವಿ ಗೆಲೆಯ ಸಹಕರ್ಮಿಗಳು

ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಿವಿ. ಆಗ ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ಒಬ್ಬ fulltime ಮನೆಗೆಲಸದವನು ನಮಗೆ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಸನ್ ಸಾವಿರದೊಂಭತ್ತನೂರರವತ್ತೆದು-ಅರವತ್ತಾರನೇ ಇಸವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿವೇಶದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಾಪಸಾದಾಗ ನನ್ನ ಮನೆಭಾಗಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಗುವಾಹತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ವಾಪಸ್ಸಾದ ಒಂದು ವರುಷದ ನಂತರ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ವಾಸವಿರಲು ಒಂದು ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಮಂಜೂರಾಯಿತು. ಆವರೆಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳನ್ನು ಜಮಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮನೆಯನ್ನು ಚೊಕ್ಕವಾಗಿಡಲು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಊಟ ಹಾಕಲು ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನ ಅಗತ್ಯ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಚಾಕರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವನ ಹೆಸರು ನೂರುದ್ದೀನ್. ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸುಮಾರು. ಅಸಾಮಿಯಾ ಭಾಷಿ, ಅಡುಗೆ ಊಟ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಾನು ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದ ಚೂರುಪಾರು ಅಸಾಮಿಯಾ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲೂ ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯ ದೊರಕಿತು.

ನೂರುದ್ದೀನ್ ಬಹಳ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವನು. ಅವನ ತಂದೆಯೇ ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡ ಏನೂ ಹೇರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನ ಚಹ ಎಂದಿನಂತೆ ನಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನ ಕೆಲಸ ಮೂರುಹೊತ್ತು ಊಟ ಹಾಕುವುದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಊಟ. ಯಾರಾದರೂ ಗೆಲೆಯರು ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಂದರೆ ಚಹ ಮಾಡುವುದು. ಮನೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನಾನೇ ತರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪರಿವಾರದವನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಸುವ ಹವ್ಯಾಸ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲೇ ಅವನ ವಾಸಸಹ. ಅವನ ಅಧಿಪತ್ಯ ಅಡುಗೆಮನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಇದ್ದ ಪ್ಯಾಂಟ್ರಿ, ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ ಮತ್ತು ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೇರಿಕೊಂಡಂತೆ ಬಚ್ಚಲುಮನೆ. ಸಂಬಳ ಎಂದಿನಂತೆ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನ ಮಿಕ್ಕ ಮನೆಗೆಲಸಗಾರರು ಪಡೆಯುವುದರ ಎರಡರಷ್ಟು.

ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರುಷಗಳಿಗೂ ಮೀರಿ ಏನೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅದೇನು ಕಾರಣವೋ ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಮುರಿಯಿತು. ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾದಾಗ ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಗೇಟು ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದಿದ್ದುವು. ಮನೆ ಲೂಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ನೂರುದ್ದೀನ್ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವನೇ ವಾಪಸ್ಸಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ವಿವರಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಕ್ಲಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮನೆಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಅವನೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನಂತೆ. ಹನ್ನೊಂದರ ಸುಮಾರಿಗೆ ವಾಪಸಾದಾಗ ಗೇಟು ಮತ್ತು ಮನೆಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದ್ದು ನೋಡಿ ಭಯಗಾಬರಿಪಟ್ಟು ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನಂತೆ. ನಂಬುವ ವಿವರಣೆಯೇ, ಕಟ್ಟುಕತೆಯೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ,

ಆದದ್ದಾಯಿತು, ನೀನು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹುಷಾರಾಗಿರು
ಅಂದರೂ ಇಲ್ಲ ನಾನು ನನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ವಾಪಸಾಗ್ತೇನೆ ಅಂತ ಮನೆಗೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು

ತದನಂತರ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರುಷ ಮನೆಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾವರೀತಿಯ
ಸಹಾಯಕರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಅನೇಕ. ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಮತ್ತು
ನೂರುದ್ದೀನ್ ಇವರ ಪರಿಚಯ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಆದನಂತರ ಮತ್ತೆ ಗಣಪ್ಪನ ಮೂರ್ತಿಯ
ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿಡುವ ಸಾಹಸ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನ ಎಂಟು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು
ಬೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಾದನಂತರ ಮಿಕ್ಕ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ, ಊಟ ತಿಂಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ
ಹೊರಗೆ ಸನ್ ಸಾವಿರದೊಂಭೈನೂರಂಭತ್ತೂರರ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗುವಾಹತಿಗೆ
ವಾಪಸ್ಸಾದಾಗಲೂ ಇದೇ ನಿಯಮ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು
ಕಮ್ಮಿ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಈಶಾನ್ಯಭಾರತದ ದಿಕ್ಕುಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ
ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಹೇಗೋ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಹಾಗೇ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಸನ್ ಸಾವಿರದೊಂಭೈನೂರತೊಂಭತ್ತಾಲ್ಕನೇ ಇಸವಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ
ಆಫ್ರಿಕಾದ ಜೊಹಾನೆಸ್ಬರ್ಗ್ ಶಹರಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ ಇದೇ ನಿಯಮ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.
ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರುಷ ಕಳೆದು ನನ್ನ ವಾಸ ಕೇಪ್ ಟೌನ್‌ಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತೆ
ಮನೆಕೆಲಸದವರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ವರುಷದ ಆ
ಮಹಿಳೆಯ ಹೆಸರು ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್. ಆಕೆ ನಾನು ಬಾಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕರ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಯಾಕಿಯ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ನನ್ನ
ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ
ಒಂಭತ್ತರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಎರಡು ಎರಡೂವರೆ ಘಂಟೆ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ
ಓರಣವಾಗಿ ಸಫಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಬಂದವಳೇ Get out, Prab ಅಂತ ಆರ್ಡರ್
ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹತ್ತಿರದ ಕೆಫೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪುಸ್ತಕವೋ
ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರೋ ಓದುತ್ತಾ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ಚಹಾ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ
ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ನಾನು ಕಾದಿದ್ದ ಕೆಫೆಗೆ ಬಂದು. okay Prab, here are your keys.
Now please, may I have a cup of tea? ಅಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತಿಂಡಿ ಚಹಾ ಆರ್ಡರ್
ಮಾಡಿ ನಾನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಅವಳು ಅವಳ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ
ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾದಾಗ ಮನೆ ಚೊಕ್ಕಟಗಿಂತಾ ಚೊಕ್ಕಟು.

ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ಅತಿ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಮಿಶ್ರಿತವರ್ಣದ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಣ್ಣು.
ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಅಶ್ವೇತ ಜನರನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ
ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಆಫ್ರಿಕನ್ ಕರಿಯರು. ಮಿಶ್ರಿತ ವರ್ಣದವರು
ಮತ್ತು ಭಾರತದಿಂದ ವಲಸೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಜನರ ಈಗಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು.
ಇವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಅಧಿಪತ್ಯ ಬಿಳಿಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

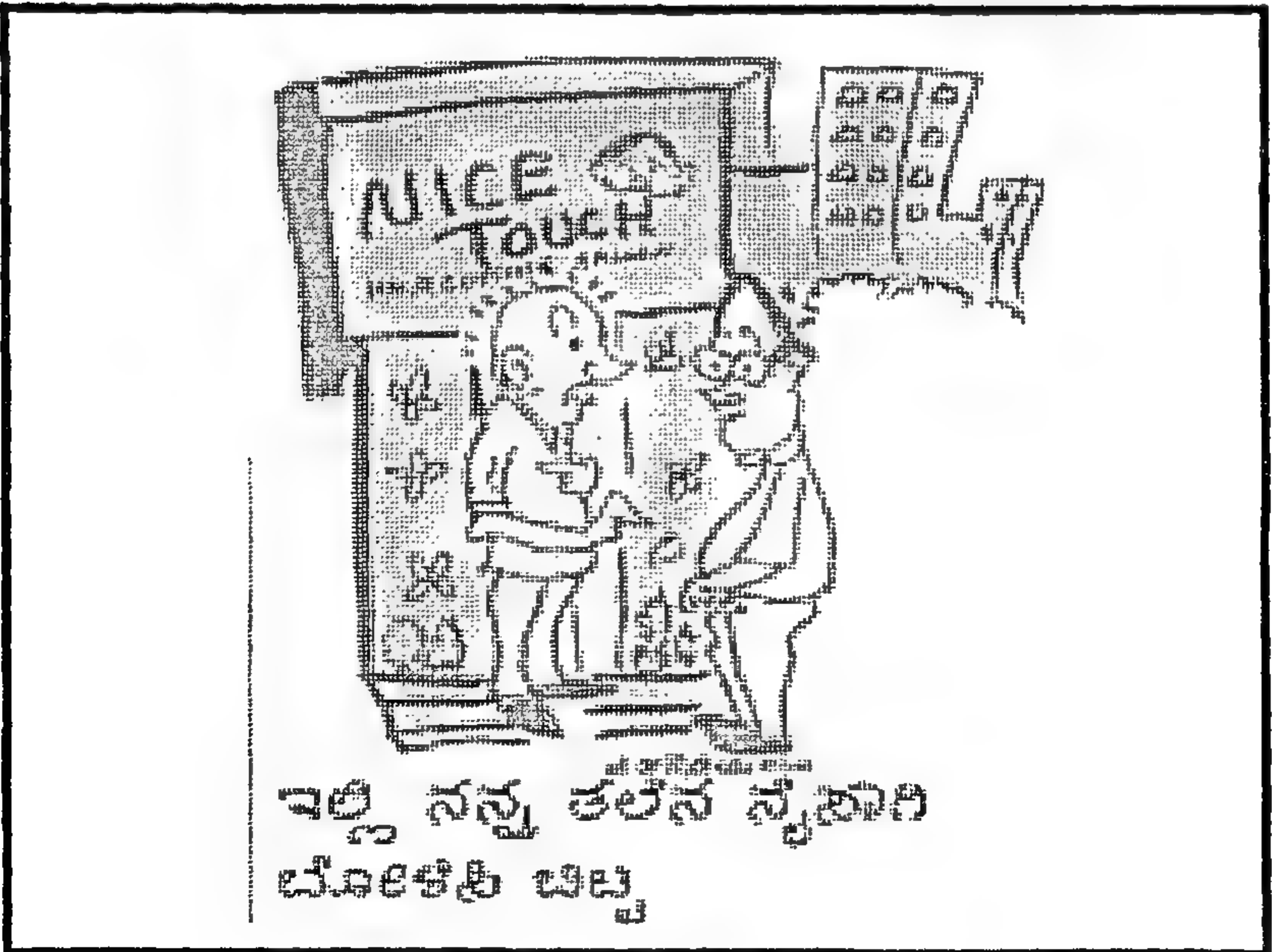
ಆದರೂ ಆಫ್ರಿಕನ್ ಕರಿಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನೀ ವಲಸೆಗಾರರ ಪೀಳಿಗೆಯವರಲ್ಲಿ ತಾವು ಯಾರು, ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಪರಿಚಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೂ ಅನುಮಾನಗಳು, ಎಡಬಿಡಂಗಿತನದ ಭಾವನೆಗಳು ಎಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಫ್ರಿಕನ್ ಕರಿಯರು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅಲ್ಲಿನವರು. ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಳಿ ವಲಸೆಗಾರರು ಕದ್ದಮೇಲೂ ತಾವು ಭೂಮಿಪುತ್ರರು ಅನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅವರು ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ವಲಸೆಗಾರರ ಪೀಳಿಗೆಯವರು. ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಕೂಲಿಗಾರ ಗುಲಾಮರಂತೆ ಭಾರತದಿಂದ ಪಯಣಿಸಿದ್ದರೂ, ತಾವು ಈಗಲೂ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಪುತ್ರರು ಅನ್ನುವ ಭ್ರಮೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಿಶ್ರಿತ ವರ್ಣೀಯರು? ಅವರ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಕರಿಯರಿಗಿಂತಲೂ ಶೋಚನೀಯ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೇ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೀರಿ ಹೇಸಿಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವರು real dregs of South African society, the detritus of the apartheid system.

ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ಇಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅವಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಂಸಾರ ಜೀವನವೂ dysfunctional. ಎರಡು ಬಾರಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಎರಡೂ ಬಾರಿ ತಾನೇ ಆ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ವಯಂ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಕುಡುಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಚಟವನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸೊಸೆ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್‌ಗೆ ಅವಳ ಮಗನಿಗಿಂತಾ ಸೊಸೆಯಮೇಲೇ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು. ಇದಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಅವಳ ಆರೇಳು ವರುಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ನಾನು ಮನೆಯಾಚೆ ಹೋಗದೇ ಆ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ನಾನು ಕೇಪ್ ಟೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಏಳು ವರುಷಗಳು ನನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಏಳು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಮನೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಅವಳು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳ ಕೈ ಅಂತೂ ಬಹಳ ಶುದ್ಧ. ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಾತ್ಪಾರ. ಮೇಜಿನಮೇಲೆ, ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರುಗಳಲ್ಲಿ, ಬಟ್ಟೆಗಳ ಜೋಬುಗಳಲ್ಲಿ, ನನಗೇ ನೆನಪಿಲ್ಲದ ಸಂದುಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣ, ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆ ಅಭ್ಯಾಸ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಏಳು ವರುಷಗಳು ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಮಡಿ ಕಾಸೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ವಾಶಿಂಗ್ ಮೆಶಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಸ್ತಿಮಾಡುವಾಗ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಣದ ಪರ್ಸ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೇಜಿನಮೇಲಿನ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರದ ಮಧ್ಯೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ವೈನ್‌ಪ್ರಿಯ. ಆದರೆ ಅಗ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಅಗ್ಗವಾದ plonk ಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮತೆಯೂ ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೂ ನನ್ನ ಊಟದ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲಿನ ವೈನ್, ವೈನ್ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ವೈನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಕುತೂಹಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಬಾಟಲ್ ವೈನ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಈಗ ಬೇಡ. ಬೇರೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಂದಳು, ಆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸಾಗುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವಳ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳದ ಸಂಬಳ ಟಿಪ್ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಾಗ Prab! this calls for a drink! and come, let me give you a hug ಅಂದು ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ವೈನ್ ಸೇವಿಸಿ ಗುಡ್ ಬೈ ಹೇಳಿದಳು.

ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಗುವಾಹತಿಯ ಮನೆಕೆಲಸದವಳಾದ ರಾನು ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಗುವಾಹತಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾದಾಗೆಲ್ಲಾ ರಾನು ಮತ್ತೆ ಹಾಜರ್ ಈ ಬಾರಿ ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಪರಿಚಯವಾಗಿರುವ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಗುವಾಹತಿಗೆ ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಸಂಭವ ಏಕೆ, ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡಾಗಿದೆ. ರಾನು ಇಬ್ಬರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಅಜ್ಜಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವಳ ತಂದೆಯಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಆಪರೇಷನ್ ನಂತರ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾದಾಗ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮುತವರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಹಣ? ಸಂಬಳ? ಇವಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮೌಲ್ಯವಿದೆಯೇ? ಕ್ರಿಸ್ಪೀನ್ ಮತ್ತು ರಾನು ಅಂತಹ ಸಹಾಯಕರು ನನಗೆ ದೊರಕಿರುವುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ. ಅವರಿಬ್ಬರು ನನಗಿಂತಾ ಸಣ್ಣವರಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದ ವಂದನೆಗಳು, ನಮನಗಳು.

ಗುಜರಿ ಕಹಾನಿ

- ಆನಂದ

ಸಾವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯಿಂದ ಸಾಸುವ ತಾ ಎಂದಿದ್ದ ಬುದ್ಧ ಅದರಂತೆ, ಗುಜರಿ ಸಾಮಾನಿಲ್ಲದ ಮನೆಯಿಂದ ಸಾಸುವ ತಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾಸುವ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಗುಜರಿಸಾಮಾನಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಖಂಡಿತ ಇರದು ಎಂದೇ ನನ್ನ ಖಚಿತ ನಂಬಿಕೆ. ನಾಳೆಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಾವು ನೆನ್ನೆಯೋ, ಅಥವಾ ಮೊನ್ನೆಯೋ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆಯೋ ಅದೇನೋ ಸಾಮಾನನ್ನು ಎತ್ತಿಟ್ಟಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಚಾಳಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಏನು ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ 'ಎಲ್ಲೋ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ' ಎಂದು ಹುಡುಕಾಡಿ ಸಿಗದೆ ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನೇ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡು ತಂದ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಅನೇಕ. ಇದರಿಂದ ಅದನ್ನು 'ನಾಳೆಗಾಗಿ' ಎಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ 'ನಿನ್ನೆ' ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಗುಜರಿ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಎಂದರೆ, 2-3 ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಣ್ಣು ಬೀಳುವ ಉದ್ದೇಶ ಸ್ಟಾಕ್ ವೆರಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮನೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡುವ ಗೀಳು ಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ. ಆಗ ಸ್ಟೋರ್ ರೂಂ ಹೊಕ್ಕು ಅಥವಾ ಅಟ್ಟಹತ್ತಿ ಹೇಗೆ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಅಥವಾ ಹೊರ ತೆಗೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹ ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ನಗುಬರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಎರಡೂ ಆಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಐಟಂಗಳನ್ನು ಯಾವ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವು ಹೀಗೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದೇ ನಮಗೆ ಇನ್‌ವೆಂಟರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದರೆ ಗಂಡ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಟೀಕಾಸು ಬಿಡುವುದು ಅಥವಾ ಗಂಡ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಗರಂ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಮಾಮೂಲು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೊಂದು ಇನ್‌ವೆಂಟರಿ ಅಥವಾ ಸ್ಟಾಕ್ ಚೆಕಿಂಗ್ ನಡೆದಾಗ ಹಲವಾರು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಐಟಂಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಆಗ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವು ಸ್ಟೋರ್ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ? ಅವುಗಳನ್ನೇನುಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಈಗ ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆಲಸದವಳಿಗೆ ಅವು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದೆನಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಟೆಂಡರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ 'as is where is condition' ಮೇಲೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಳು. ನಮಗೆ ನಿರಾಶವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ದಾನ ಮಾಡಲು ಇವು ಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಅಥವಾ vision

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಅವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಈಗ ಗೋಚರವಾದಾಗ ನಮಗೆ ವಿಸ್ಮಯ.

ಹೀಗೆ ಸ್ಟಾಕ್ ವೆರಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಗುವಾಗ ಹಲವಾರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾವುದೇ ಐಟಂನ ಅಗತ್ಯ ನಮಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯದೆ 'ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದಾಕೆಗೆ ನಾವು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿರಬಹುದು ಎಂದು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ ನಮಗೆ. ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಬೇಡದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮೋಹ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆ ಮೋಹದಿಂದ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದರೂ ಮರುದಿನದಿಂದಲೇ ಅವೇ ಮೋಹ ಮತ್ತೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. 'ನಾಳೆಗೆ' ಎಂದು ಐಟಂಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತೆ 'ಇಂದು' ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುನರವಿ ಕ್ಲೇಯರೆನ್ಸ್, ಪುನರವಿ ಸಂಗ್ರಹಂ....

ಈ ಸ್ಟಾಕ್ ವೆರಿಫಿಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳೊಬ್ಬರು ನೀಡಿದ ಉಪದೇಶ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಹೀಗೆ ಗುಜರಿ ಐಟಂಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತದೆ - ಕೆಟ್ಟ ಘಟನೆಗಳು, ಬೇಡವಾದ ವಿಷಯಗಳು, ಅಹಿತಕರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಜಾಲಾಡಿ ಅಂತಹ ಬೇಡವಾದ ಐಟಂಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ, ಹ್ಲಾ! ಆ ಬೇಡವಾದ ಐಟಂಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದಾಕೆಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ!

ಮುಷಿಯೋ ಮುಷಿ

ಮೊನ್ನೆ ಅಂದರೆ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ಬಜ್ಜೆ ಅಂದರೆ ಹರಬಜನ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರೂರಿನಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹಮ್ಮರ್ ಎಂಬ ದುಬಾರಿ ಕಾರ್ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೊಲೀಸಿನವರು ನೊ ಬಾಲ್ ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ 3000 ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ಹಾಕಿದರಂತೆ. ನೊ ಬಡಿ ಈಸ್ ಅಬೊವ್ ಲಾ ಎಂದರಂತೆ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಶಾಂತ್ ಎಂಬ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರ ಆರು ಬಾಲಿಗೆ ಆರು ವಿಕೆಟ್ ಪಡೆದಷ್ಟು ಮುಷಿ ಪಟ್ಟನಂತೆ. ಏಕೆ ಎಂದು ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತೇ?

ಹಂದಿಜ್ವರ ಹ್ಯೂಮರ್

‘ಡಾಕ್ಟರ್ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿ. ಪ್ಲೀಸ್’ ಎಂದು ಆ ಯುವಕ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ ನುಗ್ಗಿದ.

‘ಏನು ಸಮಸ್ಯೆ?’ ವೈದ್ಯರು ಕೇಳಿದರು.

‘ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ತಿನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಆಹಾರ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.’

‘ಹೌದೆ?’

‘ಹೌದು ಸರ್. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಸೂಪ್ ಕುಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಚಮಚದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂಪ್ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದೆ.

‘ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ. ಇನ್ನೇನು ಸಮಸ್ಯೆ?’ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೇಳಿದರು.

‘ನಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಗರ್ಲ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ ಜೊತೆಲಿದ್ದೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಿಸ್ ಕೊಡಲು ಟೈ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಏನಾಗಿದೆ ನನಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್’ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ‘ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆ. ಇದೇನು ಹಂದಿ ಜ್ವರದ ಲಕ್ಷಣವೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

‘ಅಯ್ಯೋ ಮೂರ್ಖ. ಮೊದಲು ನೀನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಸ್ಕ್ ತೆಗೆ’ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿ 100 ರೂ. ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಷನ್ ಫೀ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರು.

ಈಗ ಬ್ಯಾಂಕ್ ದರೋಡೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಗನ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮಾಸ್ಕ್ ಧರಿಸಿ ಕ್ಯಾಷಿಯರ್ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ದುಡ್ಡು ಕೊಡ್ತೀಯೋ ಆಕ್ಷೇ.... ಎನ್ನಲೋ’ ಎಂದರೆ ಅವನು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಾನೆ.

ಅಂದಹಾಗೆ ಕರೆಗಂಟೆ ಸದ್ದಾಗಿ ನೀವು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಾಗ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಡಿ. ಬಂದಿರುವ ಮುಸುಕುಧಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಪತಿ, ಮಗ, ಸೋದರ, ನೆರೆಯಾತ ಮುಂತಾದವರೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಹೆದರಿಕೆ ಏಕೆ?

- ಸು.ನಾ.

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಆಯೋಜಿಸಿರುವ

ನಾಡಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನಗೆಬರಹಗಾರ
ಪಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ
ನಗೆ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ 2009

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

1. ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
2. ಲೇಖನ ಪುಲ್‌ಸ್ಟೇಪ್ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ 3ರಿಂದ 4 ಪುಟಗಳಿರಬೇಕು.
3. ಉತ್ತಮವಾದ ನಗೆಲೇಖನಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ (ರೂ.1000/-),
ದ್ವಿತೀಯ(ರೂ. 750/-) ಹಾಗೂ ಮೂರನೇ (ರೂ. 500/-)
ಬಹುಮಾನಗಳಿರುತ್ತವೆ.
4. ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ವಿಶೇಷಾಂಕದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.
5. ತೀರ್ಪುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ನಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ
ಕ್ರಮೇಣ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.
6. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ
ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್
ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
7. ಲೇಖನಗಳನ್ನು : ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪಸಂಪಾದಕರು,
ಅಪರಂಜಿ, 'ಸುಕೇಶವ' ನಂ. 96, 2ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ,
ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ ಬಡಾವಣೆ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068 ಈ
ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
8. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಕೊನೆಯ ದಿನಾಂಕ 31.10.2009.

Not for nothing are we considered

“One of the most preferred B-Schools....”!

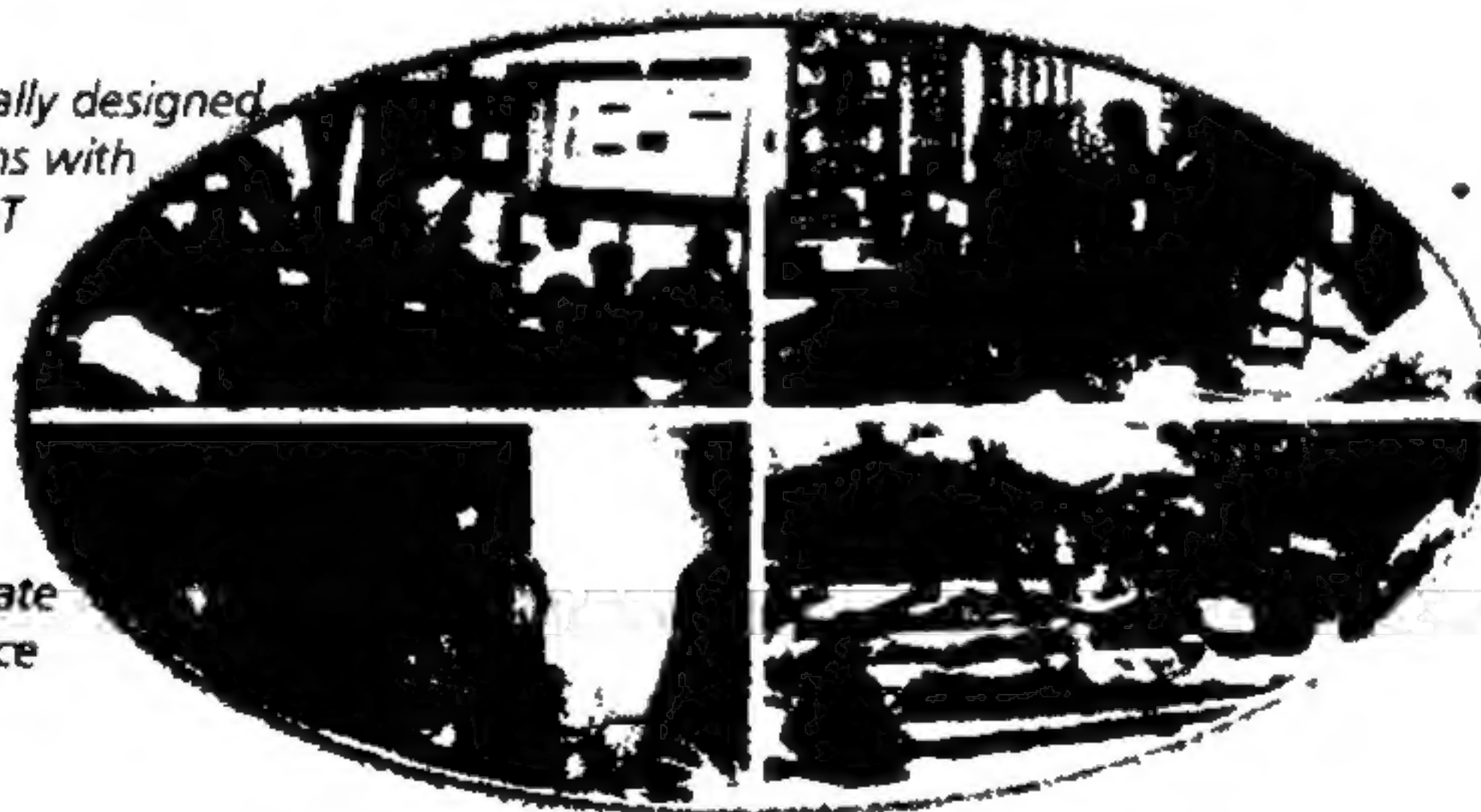
Our enviable reputation as “One of the most preferred B-Schools in Bangalore”, the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan's values.

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT
Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and affiliated to Bangalore University

43, Race Course Road, Bangalore-560 001.

Ph: 080-22354275, 22382798, 22389634, 22207742, Fax: 080-22389635

E-mail: admission@mpbim.com, Website: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

Let noble thoughts come to us from every side. - Rig Veda

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>